

ÎN CUPA CAMPIONILOR EUROPENI
LA PLOIEȘTI

PETROLUL
și-a onorat titlul:
3 - 1 cu F.C. LIVERPOOL, dar...

ÎN PAGINILE 10-11 FOTOREPORTAJUL
MECIULUI PETROLUL - F.C. LIVERPOOL

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE
CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Nr. 20

(187)
OCTOMBRIE 1966
Anul XIX

BASCHET

Cu gândul la Praga

COMENTARIU DUPĂ CAMPIONATELE
EUROPENE FEMININE

SPORTUL ȘCOLAR
ÎN ACTUALITATE

RUGBI

**Gata pentru
a întâlني
echipele
Italiai și Franței**

BALET AERIAN BASCHETBALISTIC

În ultima zi a campionatului european feminin de baschet, dimineața, ultimul meci din program a fost cel... masculin dintre Universitatea Cluj și campioana țării, Steaua. Desigur, din punct de vedere tehnic băieții au fost la înălțime, ambele echipe, permanent frunțase în clasamentele campionatului, beneficiind de aportul unor jucători de valoare. Dar băieții nu s-au luat la întrecere cu fetele doar la acest capitol, sau numai la acela al spectaculozității prin forțe echilibrate (scorul final: Steaua — Universitatea 90—86!), ci și din acela al... grației. Da, da, iată dovada! «Primi balerinii» — Popa de la Steaua (nr. 10) și pivotul clujean Demian.

GRIVIȚA ROȘIE—STEAUA 3—3. Un joc de mare luptă, cu o miză majoră: titlul, în care grivițenii au dominat, au încercat multe, dar au obținut puțin (doar 3 puncte — lovitură de pedeapsă, prin Irimescu), în schimb au plăcut prin intențiile lor. Rugbiștii militari, în ceea ce-i privește, au încercat puțin (o lovitură de picior căzută, prin Penciu), dar au reușit mult: s-au menținut — la egalitate de puncte cu grivițenii — pe primul loc în clasament, având un număr superior de victorii. În mod normal, excluzând un accident, Steaua va intra în acest an în posesia titlului. În fotografie, Stănescu (G.R.) va degaja terenul.

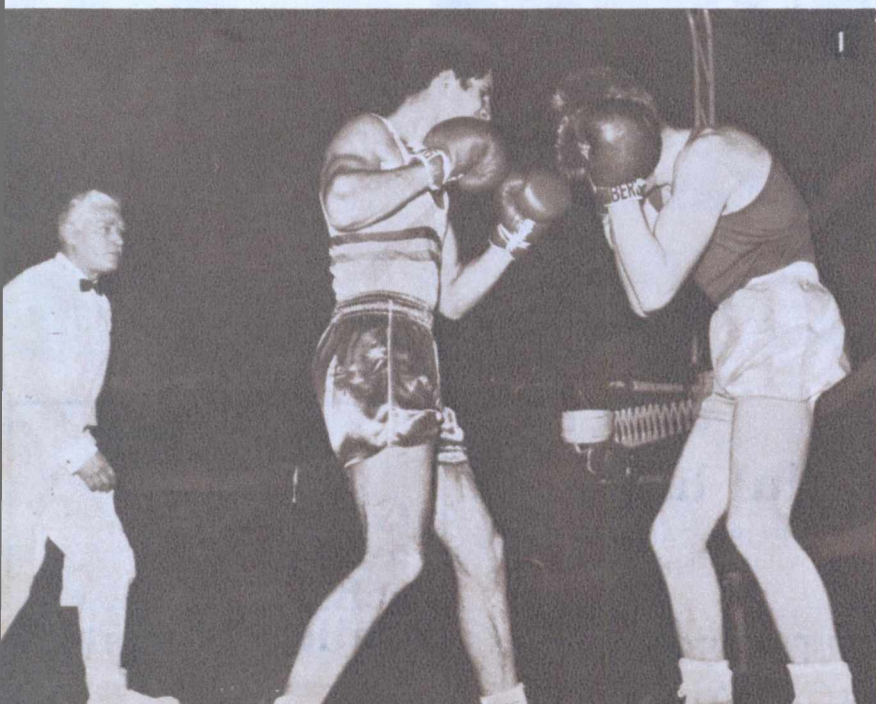
CERDAN ÎN SERIE...

MARCEL CERDAN junior, fiul fostului campion mondial de box la categoria mijlocie (1948), va împlini la 4 decembrie doi ani de la debutul său pe ringurile profesioniste. În acest timp, el a susținut mai multe partide, câștigând marea majoritate înainte de limită. Ultimul său meci, disputat la Alfortville, s-a terminat de asemenea înainte de gongul final. Cerdan l-a învins prin abandon în repriza IX-a pe semimijlociul german Manfred Lessmann. În fotografie — momentul final al luptei: Lessmann, ingenunchiat, va refuza să mai reia lupta.

ROMÂNIA - SCOȚIA 9-1

Cea de-a X-a confruntare dintre reprezentativele de box ale României și Scoției a dat câștig de cauză echipei noastre. Scorul (9—1), fără îndoială sever, reflectă însă diferența de valoare dintre cele două formații. Cei mai buni boxeri români: Gruiescu (muscă), Crudu (pană), Bădoi (semiușoară) și Covați (mijlocie mică). De la oaspeți ne-a plăcut îndeosebi Joice (ușoară), Imrye (mijlocie mică) și Glencross (cocoș).

În fotografii: 1. Victor Silberman (stînga) a câștigat destul de comod în fața lui Jack Gilmor care, după cum se vede, a preferat mai tot timpul să se ascundă între mînuși. 2. William Gilfillan (stînga) a avut meritul de a termina în picioare partida cu Ion Monea, care, deși a câștigat, nu a boxat la valoarea sa.

ULTIMA CURSĂ...

...ultima victorie! Cu prilejul triumfului de atletism Franța—Anglia—Finlanda, care a avut loc pe stadionul Colombes din Paris, celebrul atlet francez Michel Jazy, în vîrstă de 30 de ani, a anunțat... ultima cursă a carierei sale. Era vorba de întrecerea pe 5 000 m, pe care dealtfel a și câștigat-o (13:46,4), învingîndu-l detașat pe următorul clasat, englezul Graham (13:49,6). Urcat pe podiumul triumfal, Jazy și-a luat adio, cu lacrimi în ochi — după cum se poate vedea și în fotografia noastră — de la spectatorii care l-au încurajat ani de-a rândul.

Și totuși, marea sa dragoste pentru atletism a învins! La numai câteva zile, cu prilejul unui concurs, Jazy a alergat din nou, stabilind chiar un nou record mondial în proba de 2 000 m — 4:56,2 (în fotografie).

MEDALIATII DE LA DORTMUND

La Wesfallehalle din Dortmund (R.F. Germană) au fost stabilite frunzașii gimnasticii mondiale pe anul 1966. Fotografia din dreapta îl înfățișează pe iugoslavul MIROSLAV CERAR, primul din lume la cal cu mîne-re, în finalul exercițiului. Cerar a ocupat locul 4 în clasamentul general la individual compus. În fotografia de jos, medaliatele cu aur (VERA CEASLAVSKA — Cehoslovacia), argint (Natalia Kucinskaia — U.R.S.S.) și bronz (Keiko Ikeda—Japonia) și alături de ele gimnastele clasate pe locurile 4 (Erika Zuchold—R.D. Germană) și 5 (Jaroslava Sedlackova — Cehoslovacia).

„MONDIALELE“ DE VOLEI DIN CEHOSLOVACIA ÎN CIFRE

Pentru iubitorii voleiului pasionați de statistică, iată în rîndurile de față o serie de cifre ogîndind, din diverse unghiuri, desfășurarea celei de-a VI-a ediții a campionatului mondial masculin care a avut loc în Cehoslovacia. Mai întîi, vă reamintim că au participat 22 de echipe, împărțite inițial în 4 grupe de calificare, în care ele s-au clasat astfel: GRUPA A (PRAGA) — 1. Cehoslovacia, 2. Iugoslavia, 3. R.P. Chineză, 4. Italia, 5. R.F. Germană, 6. Danemarca; GRUPA B (NITRA) — 1. R.D. Germană, 2. U.R.S.S., 3. Ungaria, 4. S.U.A., 5. Cuba, 6. Franța; GRUPA C (CESKE BUDEJOVICE) — 1. Polonia, 2. ROMÂNIA, 3. Olanda, 4. Turcia, 5. R.P. Mongolă; GRUPA D (JHLAVA) — 1. Japonia, 2. Bulgaria, 3. Brazilia, 4. Belgia, 5. Finlanda. Cele trei turnee finale s-au desfășurat pentru locurile 1—8 la Praga, pentru locurile 9—16 la Pardubice și pentru locurile 17—22 tot la Praga, cu participarea în turneele pentru titlu a primelor două clasate din serii, la Pardubice — a celor clasate pe locurile 3—4 și în «turneele consolării» — a ultimelor clasate în grupe.

● S-au jucat în total 111 meciuri: 50 în calificări, 24 în turneul final 1—8, 24 în turneul final 9—16 și 13 în turneul final 17—22.

● Totalul seturilor jucate: 408, din care 175 în serii (50 + 55 + 35 + 35) și 233 (99 + 89 + 45) în turneele finale.

● În medie generală, un meci a durat 3,6 seturi. Media seturilor pe meci în turneele finale: 4,1 (1—8), 3,6 (9—16), 3,5 (17—22).

● Durata campionatului — 11 zile, iar ca timp efectiv de joc — 8 335' (138h 55'); 3 256' calificări, 2 410' meciurile din turneul 1—8, 1 828' cele din turneul 9—16 și 841' partidele din turneul 17—22.

● Cele mai lungi meciuri: Cehoslovacia—R.P. Chineză (3—2) — 148' (în calificări), R.D. Germană—Japonia (3—2) — 143' (1—8), R.P. Chineză—S.U.A. (3—2) — 130' (9—16) și Finlanda—R.F. Germană (3—2) — 108' (17—22).

● Cele mai scurte meciuri: Cehoslovacia—Danemarca (3—0) — 27' (în calificări), Bulgaria—Iugoslavia (3—0) — 52' (1—8), Ungaria—Turcia (3—0) — 40' (9—16) și Cuba—R.F. Germană (3—0) — 42' (17—22).

● Cele mai lungi seturi: setul I în meciul Cuba—Ungaria 1—3 (17—15) și setul II în meciul Japonia—Brazilia 3—0 (17—15) — 35' (în calificări), I. România—R.D. Germană 3—1 (15—11) — 39' (1—8), I. Glanda—Belgia 3—1 (16—14), III. Ungaria—Brazilia 3—0 (16—14), IV. Ungaria—Glanda 3—1 (15—13) și III. R.P. Chineză — S.U.A. 3—2 (9—15) — 31' (9—16), III. R.F. Germană—R.P. Mongolă 3—0 (15—10) și III. Franța—R.P. Mongolă 3—1 (15—17) — 27' (17—22).

● Cele mai scurte seturi: I. R.P. Chineză—Danemarca 3—0 (15—0) și I. România—R.P. Mongolă 3—0 (15—3) — 8' (în calificări), III. Japonia—Cehoslovacia 3—2 (1—15) și I. U.R.S.S.—Bulgaria 3—0 (15—3) — 12' (1—8), I. Ungaria—Brazilia 3—0 (15—0) — 8' (9—16), III. Finlanda—Danemarca 3—0 (15—4) — 11' (17—22).

● Consecințele relaxării s-au produs în 69 din cele 111 meciuri jucate. În 36 ea s-a manifestat în seturile I, II sau IV, iar în 33 — în setul III, cauzînd pierderea acestor seturi — sau chiar a meciurilor respective — de către echipele care nu și-au reglat în mod corespunzător «mecanismul» relaxării. În 11 meciuri, relaxarea exagerată după seturi câștigate ușor sau relativ ușor a determinat înfringerea echipelor deficite la un moment dat din acest punct de vedere: R.P. Chineză (în meciul cu Cehoslovacia), U.R.S.S. (Ungaria), România (Polonia), Bulgaria (Japonia), Cehoslovacia (Japonia), U.R.S.S. (Japonia), Japonia (R.D. Germană), Bulgaria (R.D. Germană), Japonia (Polonia), Polonia (Bulgaria), Finlanda (Franța). În 5 meciuri, echipele câștigătoare ale primelor două seturi au părăsit terenul învinse: R.P. Chineză (Cehoslovacia), România (Polonia), Bulgaria (Japonia), Polonia (Japonia) și Finlanda (Franța).

● 19 meciuri s-au terminat cu 3—2 (6 în serii + 8 în turneul 1—8 + 3 în turneul 9—16 + 2 în turneul 17—22), 37 cu 3—1 (13 + 11 + 11 + 2) și 55 cu 3—0 (31 + 5 + 10 + 9).

● 17 seturi s-au încheiat cu 16—14 (4 + 3 + 10 + 0), 3 cu 17—15 (3 + 0 + 0 + 0), 2 cu 18—16 (1 + 1 + 0 + 0) — în meciurile Cehoslovacia—Iugoslavia și Cehoslovacia—Bulgaria — 3 cu 15—0 (3 + 0 + 0 + 0) — în meciurile echipei R.P. Chineză cu Italia, Danemarca și R.F. Germană — 8 seturi cu 15—1 (6 + 1 + 1 + 0) — câștigate de Cehoslovacia 4, România, Polonia, R.P. Chineză și Ungaria — 16 seturi s-au terminat cu 15—2 (15 + 0 + 1 + 0) — câștigate de Cehoslovacia 2, România, U.R.S.S., R.D. Germană, Japonia, Polonia 2, Bulgaria, Iugoslavia, R.P. Chineză 3, S.U.A., Turcia și R.F. Germană — 29 de seturi au luat sfîrșit cu 15—3 (18 + 3 + 3 + 5), 24 cu 15—4 (8 + 8 + 6 + 2) și 28 cu 15—5 (11 + 4 + 10 + 3).

● În cele 8 335' de joc efectiv ale campionatului au fost înscrise în total 9 542 de puncte: 3 948 în serii (1 073 + 1 294 + 784 + 797), 2 396 în turneul 1—8, 2 141 în turneul 9—16 și 1 057 în turneul 17—22.

● Nici o echipă n-a terminat întrecerea fără a fi cunoscut înfringerea. Și doar una — Danemarca — n-a trăit măcar o dată la C.M. bucuria victoriei. Dar iată, în încheiere, tabloul general al performanțelor celor 22 de participante la «mondialele», echipele fiind menționate în ordinea clasamentului final, iar cifrele cîștigătoare reprezentînd, de la stînga spre dreapta: meciurile jucate, meciurile câștigate (în paranteză — cu 3—0 + cu 3—1 + cu 3—2), meciurile pierdute (în paranteză — cu 0—3 + cu 1—3 + cu 2—3), setaverajul total, punctaverajul total.

1. Cehoslovacia	11	10(4+4+2)	1(0+0+1)	32:11	599:421
2. ROMÂNIA	10	8(2+5+1)	2(0+1+1)	27:13	533:428
3. U.R.S.S.	11	7(4+3+0)	4(0+0+4)	29:15	595:477
4. R.D. Germană	11	8(6+1+1)	3(1+2+0)	26:12	494:362
5. Japonia	10	7(3+0+4)	3(0+1+2)	26:17	521:477
6. Polonia	10	6(2+2+2)	4(1+2+1)	22:18	500:432
7. Bulgaria	10	5(3+1+1)	5(2+2+1)	19:18	467:407
8. Iugoslavia	11	4(3+1+0)	7(2+4+1)	18:22	479:476
9. R.P. Chineză	11	9(6+1+2)	2(0+1+1)	30:11	578:364
10. Ungaria	11	8(3+5+1)	2(1+0+1)	29:13	564:461
11. S.U.A.	11	8(1+5+0)	5(1+3+1)	23:20	524:503
12. Olanda	10	5(3+1+1)	5(1+4+0)	19:18	414:473
13. Brazilia	10	4(4+0+0)	6(3+2+1)	16:18	423:411
14. Belgia	10	4(0+3+1)	6(3+3+0)	15:23	418:490
15. Turcia	10	2(0+2+0)	8(7+1+0)	7:26	287:452
16. Italia	11	2(1+1+0)	9(6+3+0)	9:28	321:517
17. Cuba	9	5(4+0+1)	4(2+2+0)	17:14	391:348
18. Franța	9	4(2+1+1)	5(2+2+1)	16:18	375:384
19. Finlanda	9	3(2+0+1)	6(4+0+2)	13:20	345:416
20. R.F. Germană	9	2(2+0+0)	7(5+1+1)	9:21	264:391
21. R.P. Mongolă	9	1(0+1+0)	8(6+2+0)	5:25	280:430
22. Danemarca	9	0	9(8+1+0)	1:27	170:420

REFLECȚII DUPĂ CAMPIONATUL EUROPEAN FEMININ DE BASCHET

Cu gîndul la Praga...

1. Efort zadarnic... Aruncarea dezechilibrată pe care o execută reprezentanta noastră Ecaterina Vogel nu-și va atinge ținta: Schaal (R.D. Germană) e la post...

2. Un meci decis în ultimele secunde: România—Polonia 66—64. Racoviță (13) ajutată prin blocaj de Suliman (14), pătrunde Javorska, Vogel, Oglozinska și Likso (de la stînga spre dreapta) urmăresc faza.

3. Sovietica Bazarevici pătrunde impetuos pe lîngă Mrazkova, sub privirile îngrijorate ale lui Melicharova (7), Stecherova (14) și Jindrova (15), în timp ce Orel (acoperită) e gata de intervenție (fază din meciul U.R.S.S.—Cehoslovacia).

4. Saltul acrobatic al Ancăi Racoviță este urmărit de Zimmermann (13), Cornelia Gheorghe și Schaal (fază din același meci România—R.D. Germană).

5. Echipa Uniunii Sovietice, campioana europeană a ediției 1966. De la stînga spre dreapta Ravilia Prokopenko, Galina Madison, Smildzina Skraidrite, Silvia Krodere, Galina Voronina, Laime Jukelene, Neli Fominich, Liudmila Bazarevici, Feodora Orel, Tamara Slidenko, Raisa Mihailova, Nina Poznanskaia.

Iată, aşadar, că la Cluj s-a decernat a zecelea titlu european din istoria baschetului feminin. Ca de obicei, comentariile, preponderent tehnice, sînt la ordinea zilei. Nu vom face nici noi excepţie, mai ales pentru că acum, cînd impresiile au început să se aştearnă, principalul îl constituie găsirea cauzelor adînci ale rezultatelor înregistrate şi, desigur, drumul care trebuie ales (sau pe care trebuie continuat) pentru viitoarele confruntări internaţionale de anvergură.

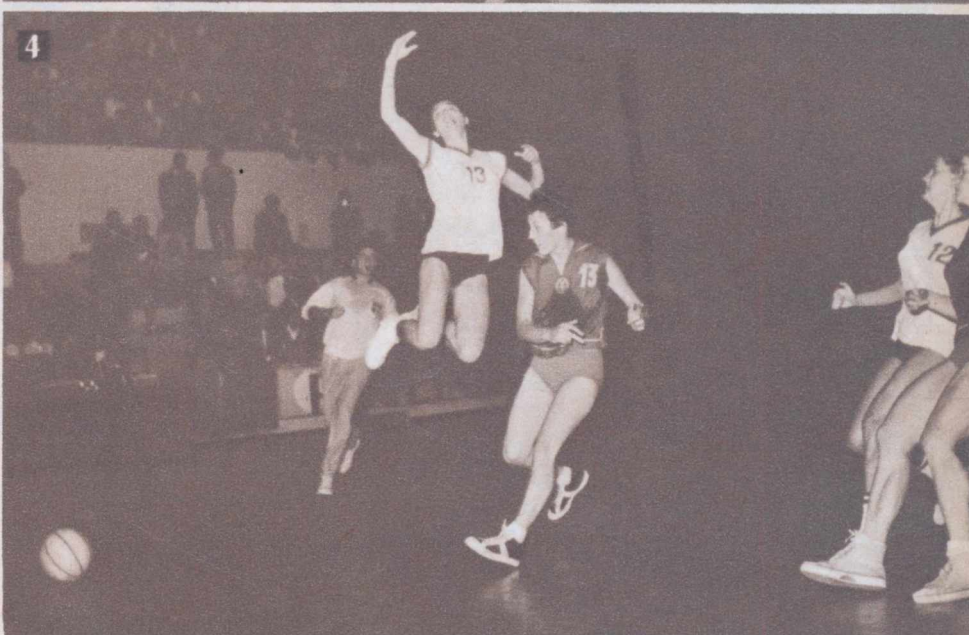
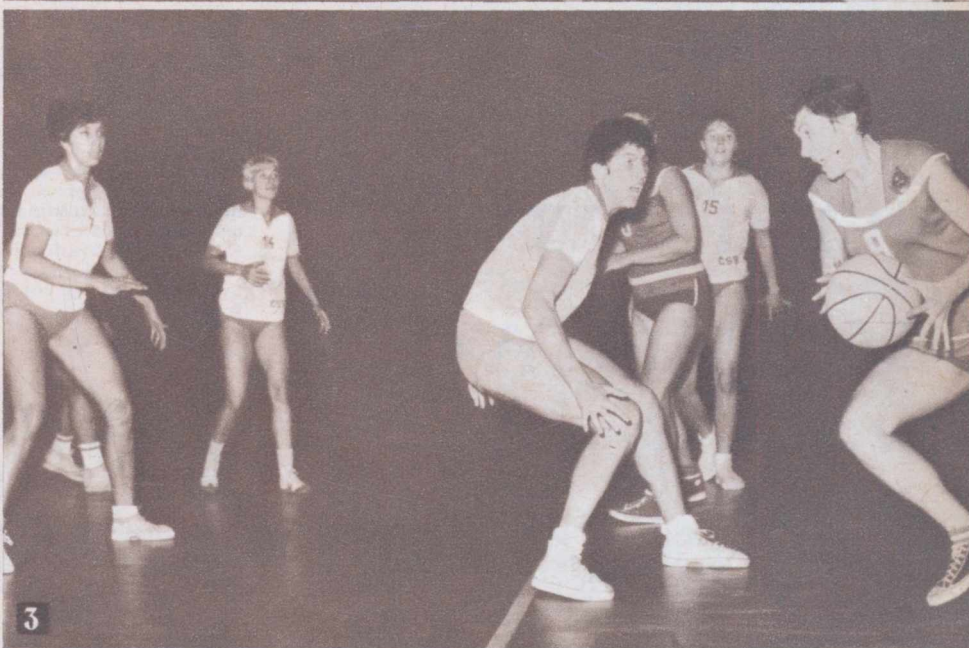
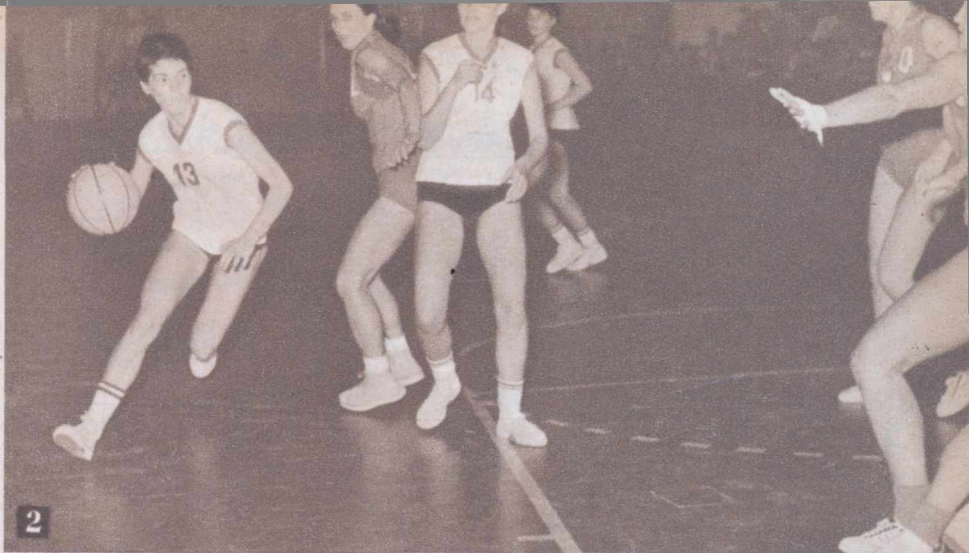
Mai întîi, despre învingătoare. De fapt, dubiu n-a existat nici o clipă, nici măcar înainte de începerea competiţiei: echipa Uniunii Sovietice dispunea de o clasă avans. Ba chiar (şi nu puţin susţin această idee) se poate afirma că ea este altceva. Dacă pe spectatori şi pe unii specialişti îi impresionează în primul rînd media formidabilă de înălţime, fără a mai aminti de «virfurile» rarissime de care dispune, pe noi ne-a pus pe gînduri mai ales pregătirea tehnică excelentă. Nu e vorba sînt de acurateţea şi diversitatea procedurilor tehnice (iar dintre ele în primul rînd aruncările la coş), ci de capacitatea de a le executa în viteză, cu adversari apropiaţi şi în orice moment. Credem că aceasta este principala calitate a sovieticelor, întrucît tactica modernă are acum (nevoia îl învaţă pe om...) suficiente mijloace şi metode de a anihila diferenţe mari de înălţime. Meciul final, cu Cehoslovacia, a arătat acest lucru şi nu vom mai insista. După cum nu vom mai aminti că aceste atît-uri, departe de a fi... moştenite, se capătă prin muncă grea.

Considerăm că şi celelalte două medalii au fost cucerite de cele în drept. Iar dacă pentru Cehoslovacia — echipă completă, demonstrantă a unui joc de înaltă tehnicitate şi cu o extrem de inteligentă tactică — rezultatul era previzibil şi după încheiere totul a părut normal, pentru tînăra formaţie a R.D. Germane unele păreri şi explicaţii sînt de amintit şi de dat. Mulţi s-au aşteptat ca echipa României — în formă bună la unele meciuri, mai ales în cele cu R.P. Chineză de dinaintea «europenelor» şi în cel cu U.R.S.S. la Cluj, beneficiind de avantajul terenului propriu cu toate componentele lui — să urce încă o treaptă. Din păcate, şansele aproximativ egale de victorie sau de înfrîngere (de scontat era un meci foarte echilibrat) nu s-au concretizat. Iar dacă unele voci au calificat evoluţia reprezentantelor noastre cu severitate, cred că nu au intrutotul dreptate. Mai întîi, pentru că — referindu-ne la meciul incriminat — adversarele noastre, desi pînă acum prea puţin cunoscute pe arena internaţională, sînt cert mai bune. Să nu uităm, şi acesta deşi al doilea nu e un punct lipsit de importanţă, de avantajul psihologic al baschetbalistelor din echipa R.D. Germane, care, ajunsă deja pe un loc IV, a avut posibilitatea de a juca foarte degajat, în maniera tipic dezinvoltă a celor ce «nu au ce pierde». În schimb, jucătoarele noastre au fost copleşite de răspundere şi de apropierea neîntîlnită de mult visatul loc III. Revenind, părerea că echipa R.D. Germane e mai bună poate şoca la prima vedere. Faptul este însă în egală măsură obiectiv şi constatat. Înregistrările cifrice şi pe scheme făcute de colective de specialişti trăsese această concluzie încă înainte de meci. Numai elementul psihologic, eventual înimaginabila sonoritate a «galeriei», mai puteau anula avantajul fizic şi egalitatea tehnică a loturilor. Rezultatul e normal; singurul reproş care li s-ar putea face fetelor noastre ar fi acela al scorului şi, mai ales, al manierei în care s-a pierdut: meciul n-a fost echilibrat decît un timp şi numai pe tabela de marcaj. Iată, de altfel, cîteva cifre elocvente. La echipa noastră s-a pierdut mingea din cauza paselor greşite de 16 ori şi din cauza slabului control de 7 ori, cifrele corespunzătoare pentru adversarele noastre fiind de 4 şi, respectiv, 1. Fetele noastre au comis 33 de greşeli personale faţă de 22 ale învingătoarelor; au înscris 20 din cele 56 de aruncări la coş din acţiune faţă de 21 din 47... Iar la aceste cifre se poate adăuga un element mai puţin obiectiv, dar nu mai puţin real: aspectul dezlinat al jocului prestat.

Dintre celelalte formaţii prezente, s-a remarcat Olanda, ale cărei jucătoare ne-au impresionat prin rezultate. Acestea, la rîndul lor, sînt acum explicabile: seriozitate, cunoştinţe solide de baschet (chiar dacă pentru noi — şi aici se ridică problema unei mai bune informări — ele apar surprinzătoare), dăruire totală pentru echipă. E vreun secret la mijloc? Nu credem... Celelalte echipe s-au clasat la valoarea lor de moment (de semnalat căderea vertiginosă a Bulgariei), poate cu excepţia Franţei (în al cărei joc au apărut elemente de baschet modern, încă insuficient deprinse însă), care avea dreptul la un loc-două mai sus. A fost singurul caz (Ungaria — Franţa 66 — 65) în care un rezultat a fost viciat de arbitraj.

În ansamblu, ediţia a X-a, jubiliară, a campionatului european feminin de baschet se bucură de un bilanţ pozitiv. Dispuţele au fost dîrze, spectaculoase, au solicitat (şi spectatorii le-au putut vedea) soluţii tehnico-tactice deosebit de ingenioase, au apărut echipe şi nume noi pe locuri de cinste. Este marele clişeu al baschetului european şi nu ne îndoim că la anul, în aprilie, la Praga, la Campionatul Mondial se va vedea acest lucru!

G. RUSSU-ŞIRIANU

Ancheta noastră

SPORTUL ȘCOLAR

ÎN PERMANENTĂ ACTUALITATE

A început un nou an școlar. La bucuria notelor bune se asociază satisfacția pe care orice elev o încearcă pășind într-o sală de sport, pe un stadion. Sportul își câștigă noi prieteni. Și nu numai în rîndul celor mici, ceea ce este firesc, ci și în rîndul profesorilor care îi apreciază caracterul educativ, stimulatîv al părinților mulțumiți să-și vadă odraslele petrecîndu-și o parte din timpul liber în mod plăcut, și, mai ales, util.

Deși la prima vedere s-ar părea că organizarea activității sportive în școală este o treabă destul de ușoară, totuși altfel stau lucrurile. Continuu se ridică noi și noi probleme, noi și noi situații, care își caută rezolvarea în direcția integrării cît mai fericite a activității sportive în noianul celorlalte preocupări care stau permanent în fața elevilor noștri.

În dorința de a contribui la netezirea drumului pentru găsirea celor mai adecvate soluții de desfășurare a activității sportive în rîndul elevilor, am întreprins ancheta de față. Au avut amabilitatea să ne răspundă directori de școli, profesori de educație fizică, părinți, ca și alți factori direct interesați în bunul mers al uneia dintre cele mai îndrăgite activități: **SPORTUL ȘCOLAR ÎN PERMANENTĂ ACTUALITATE**.

Și acum să le dăm cuvîntul...

TRADIȚIA CONTINUĂ...

Am constatat cu multă satisfacție că elevii care sînt cuprinși în diverse activități sportive, organizate în cadrul școlii sau în afara ei, reușesc să aibă o situație bună la învățatură, iar în ceea ce privește disciplina rareori ne oferă ocazia să le aducem reproșuri. Ștefan Neagu, premiantul clasei a X, în prezent elev în clasa a XI-a, este component al echipei de juniori a clubului Progresul — campioană republicană de scrimă. Alina Baci, elevă în clasa a X-a este, de asemenea, preminată, iar ca sportivă, pentru seriozitatea cu care se pregătește, a fost selecționată în lotul olimpic de gimnastică. Pentru școala noastră aceste două exemple nu sînt excepții. Avem un număr mare de elevi frunțași la învățatură și totodată frunțași și în sport.

La Liceul «Gheorghe Lazăr» am experimentat cu mult succes, iar acum am permanentizat recreațiile organizate. În recreații profesorii de educație fizică rămîn în curte printre elevii și, împreună cu aceștia, organizează ad-hoc scurte reperi de volei, de baschet sau de handbal. Și tot în recreație, elevilor le stau la dispoziție și cele două săli de sport. Aparatele de gimnastică nu sînt mai puțin solicitate. În ceea ce ne privește pe noi, profesorii, recreațiile organizate ne-au făcut să constatăm la ore nu o oboseală a elevilor, așa cum am crezut inițial, ci o înviorare a lor, urmată de o mai mare atenție, de o mai mare receptivitate în timpul predării lecțiilor.

În încheiere, vreau să mai arăt că la Liceul «Gheorghe

Lazăr» turismul are o frumoasă tradiție, a cărei flacără este ținută permanent aprinsă de către profesorii de geografie, de științele naturii și de educație fizică. O asociere cu roade practice dintre cele mai de preț.

Prof. VICTOR ILIESCU
directorul Liceului
„Gheorghe Lazăr”

Funcționez ca profesoară la catedra de atletism, la Școala sportivă de elevi nr. 1 de numai un an. Un timp scurt și totuși suficient ca să-mi fi putut formula unele păreri cu privire la gradul de pregătire al celor care vin să ia startul în cursa grea, dar frumoasă, de descifrare a tainelor atletismului. În clasele V—VIII — de unde îmi recrutez elevii — întilnesc mulți tineri dotați fizicește și faptul este îmbucurător. Mai puțin îmbucurător este însă nivelul de cunoștințe — sportive, bineînțeles — cu care toți acești tineri își fac intrarea pe porțile stadionului. Se simte pregnant lipsa pregătirii timpurii, a unei pregătiri care să-mi permită să încep lucrul

O SUGESTIE

(izvorită dintr-o necesitate)

cu ei de la un nivel ceva mai înalt. Pierd mult prea mult timp în învățarea unor cunoștințe elementare, pe care elevii le-ar putea însuși mai bine și cu efecte mai bune încă din primii lor ani de școală, în clasele I—IV.

La clasele I—IV, în ceea ce privește educația fizică, învățătorii fac mult prea puțin. Pînă în momentul cînd se vor crea condiții ca și elevii primului ciclu să fie instruiți de către profesori de educație fizică — și aceasta sînt convinsă că se va întîmpla într-un viitor nu prea îndepărtat — cred că necesară, pentru orele de educație fizică, o colaborare între învățătorii și profesorii de specialitate de la clasele V—VIII. Prin această colaborare orele de educație fizică ale celor mici ar căpăta un cu totul alt conținut, iar învățătorii, profesorii și, în special, copiii ar avea numai de cîștigat.

Aș fi foarte bucuroasă dacă propunerea pe care am făcut-o ar fi experimentată încă în acest an, la cîteva școli de cultură generală.

Prof. SIMONA LICHIARDOPOL
antrenoare de atletism

COLABORARE

«Lucrările Plenarei C.C. al U.T.C. din 1 octombrie — pornind de la sarcinile puse de partid în fața organizațiilor de tineret — a subliniat necesitatea ca acestea, cu sprijinul și colaborarea conducerii școlilor, să organizeze toate activitățile extrașcolare. Deci și pe cea sportivă. Este vorba, desigur, de responsabilități precise, de sarcini concrete.

În liceul nostru grija pentru organizarea cît mai multor acțiuni cu caracter sportiv s-a aflat totdeauna în atenția comitetului U.T.C., iar colaborarea strînsă a organizațiilor de tineret cu asociația sportivă a fost concretizată prin numeroase succese obținute de reprezentanții liceului într-o serie de competiții de nivel raional, orașenesc și chiar republican. Toate acestea sînt îndeobște cunoscute.

Acum, comitetul U.T.C. și consiliul asociației sportive au trecut la materializarea primelor proiecte din noul an școlar. Este vorba de unele obiective care au figurat și în anii precedenți pe agenda noastră — campionate pe clase, interclase, selecție pentru secțiile de performanță, îndrumarea celor mai talentați elevi către școlile sportive și Clubul sportiv școlar, dar și de altele noi. Ne gîndim, de pildă, să statornicim o tradiție în ceea ce privește perfectarea unor întîlniri sportive cu colectivul liceului «I.L. Caragiale» din Ploiești, ca și altele, din Capitală și din țară, cunoscute prin faima sportivilor lor. Chiar în acest sezon intenționăm să organizăm un meci athletic cu colegii noștri ploieșteni, deschînd astfel... pîrtie acestei inițiative. Tot în acest sezon vom organiza, în pădurea Băneasa, un mare concurs de orientare turistică cu elevii din clasele a IX-a și a X-a.

După înfăptuirea obiectivelor amintite, către sfîrșitul lunii noiembrie, vom începe pregătirile pentru taberele de iarnă, mîrite la 3. În afară de Predeal, elevii noștri vor merge la Păltiniș și la Izvorul Mureșului; tabere pentru schiori, dar și pentru specialiștii în alte ramuri sportive, frunțașii întrecerilor din această toamnă, care vor fi recompensați pentru strădania și rezultatele lor. Altfel, deocamdată...»

Prof. PARASCHIV COTOFANĂ
secretarul Comitetului U.T.C. al
Liceului «I.L. Caragiale» din
București

PRILEJ DE REFLECȚII

Clubul sportiv școlar se preocupă cu toată atenția și de bunul mers al activității asociațiilor sportive școlare de pe lângă liceele din Capitală. În cele 43 de asociații sportive școlare sînt cuprinși aproximativ 24 000 de membri UCFS, ceea ce reprezintă aproape totalitatea elevilor bucureșteni din clasele IX-XI. Din acest punct de vedere, s-ar părea că lucrurile merg bine. Realitatea este însă alta. Din numărul mare al elevilor, membri ai UCFS, doar 40 la sută participă în mod organizat la diverse competiții și campionate școlare. Un procentaj care, cu toată încredința, nu poate primi nici măcar calificativul de mulțumitor.

Campionatele republicane școlare organizate de Ministerul Învățămîntului se adresează, în etapa I, pe școală, tuturor elevilor. Peste această etapă, după părerea mea, se trece însă de multe ori cu o inadmisibilă ușurință. Motivul? La unele ramuri sportive etapele raionale și orașenești ale respectivului campionat sînt programate în același trimestru (I) în care, în mod normal, ar trebui să se desfășoare faza de masă a campionatului. Suprapunerea acestor faze, soldată de regulă cu neglijarea

organizării etapei I a campionatului survine și dintr-o defectuoasă planificare și organizare a activității de către unele asociații sportive școlare. Dovada că se poate și altfel au adus-o liceele «Mihai Viteazul» și «Matei Basarab», unde etapele orașenești și raionale n-au reușit să afecteze întru nimic buna desfășurare a celei mai importante etape, etapa de masă a campionatului republican școlar. La această problemă ar trebui să reflecteze consiliile asociațiilor sportive școlare aflate în culpă.

GH. BOLEA
Secretar coordonator al Clubului sportiv școlar

N-AVEM SECRETE

În ultimii ani școala noastră a obținut importante succese pe linie sportivă. Echipa de volei a școlii este campioană raională; Aldea Sturza, elev în clasa a X-a, poartă tricoul de campion republican la schi — 4 visle; Tudor Vespreamanu, din clasa a X-a și Simona Capriel din clasa a XI-a sînt campioni orașului București la schi. Aceste rezultate ne fac cinste. Dar, după părerea mea, cel mai mare succes al școlii îl reprezintă un cu totul alt factor: toți elevii noștri din clasele IX—XI au fost angrenați într-o activitate sportivă competițională continuă. La jocuri sportive — și voi lua ca exemplu baschetul — am reușit să formăm cite două și chiar cite trei echipe din cadrul aceleiași clase.

Astfel, la clasele a IX-a (șapte la număr) activează 21 de echipe de baschet cu un efectiv de aproximativ 110 jucători. Poate datorită și acestui fapt asociația sportivă a Liceului «Dr. Petru Groza» deține în prezent «Drapelul de asociație sportivă fruntașă pe Capitală».

În toate acțiunile asociației noastre sportive am primit sprijinul direcției școlii (director-prof. Teodor Burcescu), a organizației U.T.C. (secretar Adrian Jiga), iar elevii au răspuns tuturor chemărilor cu mult entuziasm. Ne-au vizitat liceul Iolanda Balșa, Mihaela Peneș, Gh. Costache și alți sportivi fruntași. Fiecare în parte a împărtășit elevilor noștri din frumoasa lor experiență. În sala de spectacole a liceului au fost proiectate în fața elevilor și vor fi proiectate și pe viitor filme cu subiecte din sport, realizate în țară și străinătate. Pe panoul de onoare ținem afișate la zi recordurile elevilor noștri. Perioadic, organizăm duminici culturale-sportive al căror program formează un punct de mare atracție pentru elevi.

lata doar o parte din «secretele» care ne-au condus spre frumoasele noastre succese. Le... divulgăm cu convingerea că vor putea fi puse în practică cu succes și de către alte asociații sportive școlare.

Prof. ION UDROIU
Liceul „Dr. Petru Groza”

GÎNDURI DE DEBUT

care îmi este nespuse de dragă, cu tot elanul, cu toată pasiunea. Așa se face că încă din primele zile de școală am trecut la organizarea activităților educative. Mi-am rezervat primele săptămîni pentru a cunoaște exact posibilitățile fiecărui elev în cadrul unor concursuri de selecție. Am stabilit astfel, în principiu, cine va face parte din secția de handbal, din cea de volei și baschet, cine va practica atletismul și fotbalul. După aceea am trecut la fixarea calendarului competițional care pornește de la intrereri pe clase și interclase. După definitivarea loturilor reprezentative ale școlii, vom merge mai departe, în competiții la nivelul raionalului.

Pentru primul an de activitate, mi-am planificat ca mai întîi să consolidez secțiile pe ramură de sport și să creiez o bază materială. În realizarea acestui din urmă obiectiv, mă bucur de sprijinul conducerii școlii (prin prof. Maria Rusu și prof. I. Dumitrăscu) care studiază

posibilitatea transformării unei părți din curte într-un mic «complex sportiv». Au și fost amenajate terenuri de baschet și handbal. Urmează să ne completăm «inventarul» cu altele pentru fotbal și volei, precum și cu sectoare pentru atletism. În această privință, ne-ar fi de mare folos dacă clubul raional Constructorul sau Școala sportivă de elevi nr. 3, pentru care elevii de la «188» reprezintă una din pepinierele lor importante, ne-ar ajuta mai... concret, creînd de pildă, un centru de antrenament pe lângă școala noastră. În acest fel, timpul pierdut cu deplasarea elevilor noștri pe diferite terenuri de sport ar fi simțitor recuperat, iar numărul adepților pentru performanță ar crește, implicit.

prof. ELENA COLESNICOV-GIULESCU, maestră emerită a sportului, Școala generală de 8 ani nr. 188.

PERFORMANȚE ÎN TOATE PRIVINȚELE

acest gen din țară. Am urmărit totodată ca simbioza sport + învățatură să se afe permanent (și stringent) în vederile noastre. Iată de ce am luat întotdeauna poziție împotriva mediocrității la carte, mergînd pînă la excluderea din secții a acelor elevi care — chiar după o îndelungată muncă de educare — continuau să ne creeze «probleme».

Hotărît lucru, și în actualul an școlar organizarea activității sportive a școlii urmărește sporirea pe mai departe a performanțelor, menținerea «cărții de vizită» în atletism și handbal, în volei și tenis, în baschet și natație, precum și impulsionearea activității celorlalte secții, a gimnasticii în mod special. Aceasta nu ne va împiedica însă de a situa în continuare în sfera preocupărilor noastre, grija pentru ca elevii sportivi să fie și colecționari de note bune, să fie disciplinați, să știe să se poarte în societate. Pentru noi este, desigur, important să dăm mișcării sportive elemente de mare perspectivă, dar în același timp să creștem și oamenii de caracter, cu personalitate, cu o ținută morală ireproșabilă.

DUMITRU PÎRIU
consilier juridic, președintele comitetului de părinți al Școlii sportive de elevi nr. 2

Discuțiile la ancheta noastră au fost pe cît de variate pe atît de interesante. O pluralitate de aspecte, toate vizînd același obiectiv — o activitate sportivă cu rezultate cît mai bune, perfect îmbinată cu preocuparea principală care trebuie să stea în fața elevilor noștri, învățătura.

Evident, ancheta noastră este departe de a epuiza multiplele probleme pe care le ridică activitatea sportivă în școli. Dovada — fiecare din cei solicitați să ne răspundă a abordat alte teme. Ne ferim deci să tragem o concluzie definitivă. Nici nu este posibil. Ne aflăm abia la început de an școlar, la începutul unei activități sportive care se anunță deosebit de bogată. Ne rezervăm dreptul să continuăm ancheta, pe etape, iar concluziile — bilanț să le prezentăm la finele anului școlar...

Anchetă realizată de:
G. ȘTEFĂNESCU și T. STAMA

ÎN LOC DE CONCLUZII

TINERI SPORTIVI ÎN ACTUALITATE

Gabriel Udișteanu
Elena Vintilă
Tudor Vasile

PERANȚĂ
VOLEIULUI

BRIEL UDIȘTEANU, unul dintre cei mai tineri și talentați voleibaliști români, lămăleș pentru a vi-l prezenta în această pagină a «speranțelor».

GABRIEL UDIȘTEANU s-a născut la 20 februarie 1945. A făcut cunoștință cu mingea de volei la liceul din Fălticeni. Acolo însă, a fost doar un început timid, un debut anonim în care nimeni nu ar fi putut întrevădea ascensiunea din anii următori.

Primele...semne ale talentului său pentru jocul de volei au apărut prin 1959 la Suceava, unde și-a continuat liceul. Acolo, cu prilejul unui meci amical inter-clase, a fost văzut de doctorul Traian Căldare, antrenorul echipei Fulgerul-Suceava, care l-a selecționat în formația sa. Pe atunci, Fulgerul ducea lupta pentru promovarea în prima categorie. În această formație Gabriel a... cunoscut voleiul adevărat. Dintr-o simplă distracție, sportul acesta a devenit marea sa pasiune. Dotat cu calități fizice excepționale lui Udișteanu nu i-a fost prea greu să-și însușească valoroasele... cursuri de volei predate de pasionatul antrenor Traian Căldare, pe atunci încă jucător în echipa pe care o pregătea. Udișteanu a devenit în scurt timp un jucător complet. Bun atât în atac, cât și în apărare, el a contribuit în mod substanțial la promovarea Fulgerului în prima categorie.

Ca jucător, Gabriel s-a afirmat în mod deosebit în anul 1963, când a și fost selecționat în lotul național. Prezența în lot a marcat o însemnată cotitură în cariera sa sportivă. Cite nu poți învăța dacă îi ai colegi pe Nicolau, Derszei, Drăgan și pe ceilalți măestri ai jocului de volei!

Sportiv tânăr, Udișteanu nu are încă o palmares prea bogat. Totuși, meciurile susținute cu echipa sa, Rapid, în cadrul C.C.E. vor rămâne scrise cu litere de aur în carnetul său de însemnări. Nu oricine se poate mindri cu faptul că a fost titular în echipa care a învins-o pe campioana iugoslaviei, Mladost Zagreb, la Zagreb și pe campioana Uniunii Sovietice T.S.K.A. Moscova, la Moscova...

Evoluția lui Udișteanu la Campionatele mondiale de la Praga ne-a demonstrat că el rămâne același jucător de bază al echipei noastre naționale dacă, bineînțeles, va munci în continuare cu seriozitate și dacă va înțelege că modestia este un atribut de bază al marilor sportivi.

P. HENȚ

ELOGIU SERIOZITĂȚII ȘI PERSEVERENȚEI

În ultimii ani, echipa feminină de atletism a României s-a impus la Jocurile Balcanice, prin câștigarea mai multor titluri individuale și a victoriei pe echipe. În acest an «producția» a fost mai slabă. Singurele atlete care au reușit să se încununeze drept cele mai bune atlete din peninsula balcanică, au fost campioana olimpică Mihaela Peneș și Elena Vintilă. Dacă victoria Mihaelei nu putea fi pusă la îndoială, victoria celei de a doua apare drept o surpriză. Cine este această «nouă venită» în galeria campionilor?

ELENA VINTILĂ (născută Vasi) a început atletismul la 13 ani. De la început s-a afirmat drept un talent autentic pentru proba de înălțime, iar puțin mai târziu a dovedit aptitudinile și pentru garduri. «Deși părinții mei nu făcuseră sport, totuși au văzut cu ochi buni practicarea de către mine a atletismului și m-au încurajat». Rezultatele ei au urmat o curbă ascendentă pînă în 1963. Apoi, unele performanțe mai scăzute — urmarea unei munci de o mai slabă calitate — au făcut-o să nu mai progreseze în 1964 și să fie considerată un talent rămas speranțat care... s-a plafonat!

Venirea ei de la Timișoara la București, datorită intrării la facultatea de educație fizică a Institutului pedagogic și de căsătorie cu antrenorul Ion Vintilă, a schimbat cu totul sistemul de antrenament, i-a ordonat activitatea, i-a creat un ascendent moral, care au ajutat-o să treacă peste momentele de decepție pe care le-a avut uneori.

La început nu am crezut că voi putea să mai ating nici performanțele realizate ca junioară. Dar Nelu (soțul și... antrenorul ei) a avut foarte multă încredere în posibilitățile mele. Cum am reușit să ajung dintr-o «atletă plafonată» una care să progreseze îmi explic astfel: am lucrat cu un volum foarte mare în antrenament; alergarea și halterele fiind mijloacele de bază. De asemenea, cred că pregătirea multilaterală a fost bine împletită cu antrenamentul specific. Deși aveam zilnic o activitate practică de câteva ore la institut, totuși, în fiecare după-amiază, mai efectuam un antrenament de 1—2 ore. Am creat acumulari pe care le simt acum în picioare.

Și astfel, rezultatele ei au urmat un progres în ultimii doi ani, ELENA VINTILĂ devenind o atletă de bază a lotului feminin de atletism. Iată evoluția rezultatelor ei:

	80 m garduri	înălțime	lungime	pentatlon	antrenor
1959 — 13 ani	—	1,38	—	—	C. Iovănescu
1960 — 14 ani	12,5 10,0 (60 m. gard.)	1,43	5,07	—	"
1961 — 15 ani	9,2 (60 m.g. — rec. jun.) 11,6 (rec. jun. II)	1,48	5,09	—	I. Wittman
1962 — 16 ani	9,2 (m.g. rec. eg. jun.)	1,48	5,35	3 410	"
1963 — 17 ani	11,5	1,50	5,20	3 526	"
1964 — 18 ani	11,9	1,45	5,17	—	"
1965 — 19 ani	11,6	1,57	6,05	4 269	(rec. I. Vintilă jun)
1966 — 20 ani	11,2	1,60	6,20	4 519	"

ELENA VINTILĂ este născută la 27 februarie 1946 la Timișoara. Înaltă de 1,71 m și avînd 57 kg ea a ajuns una dintre elementele în care se pun mari speranțe pentru viitor.

În acest an, după ce a câștigat primul titlu de campioană republicană, la pentatlon cu 4 519 p. ea a reușit o comportare meritorie la campionatele europene de la Budapesta (4 323 p.). La numai două săptămîni, în cadrul Jocurilor Balcanice, a reușit o frumoasă surpriză, clasîndu-se pe locul I cu 4 369 puncte. În același concurs și-a adus contribuția și în proba de lungime — locul 3 — și în cea de înălțime — locul 3—5, fiind astfel atleta din lotul nostru, cea mai «folosită» la acest concurs.

La numai o săptămîină după Balcaniadă, ELENA VINTILĂ a reușit o frumoasă victorie în meciul cu Italia în proba de 80 m. garduri, cu 11,2 sec. și a condus-o pînă în ultima săritură pe Viorica Viscopoleanu la lungime sărînd 6,18 m, clasîndu-se finalmente pe locul 2 (pe primul loc Viorica cu 6,28 m).

Puternic echilibrată, Vintilă este o atletă care se concentrează foarte bine înaintea încercărilor decisive. Ea recunoaște: «Am emoții de concurs. Uneori mă descurajez dacă prima încercare sau startul nu-mi ies așa cum trebuie. Dar caut să remontez ulterior. De cele mai multe ori reușesc. Sper să-mi îmbunătățesc proba de greutate cu cel puțin 1 — 1,5 m, astfel ca să mă pot număra printre finalistele pentatlonului olimpic. Este dorința mea cea mai mare în atletism și pentru ea voi face tot posibilul. Știu că este nevoie de o muncă uriașă, de foarte multe ore de antrenament, dar sper să reușesc».

Cu calitățile morale și de voință deosebite pe care le are, cu seriozitatea de care dă dovadă în antrenament, proaspăta profesoară de educație fizică poate să-și îndeplinească obiectivele pe care singură și le-a propus. Drumul pe care merge este un drum ascendent și ea trebuie să fie în măsură să învingă piedicile care-i mai stau în calea finalei olimpice din 1968.

N.M.

În fotografic: Elena VINTILĂ trece prima peste gard; o urmează Viorica VISCOPOLEANU.

ÎNVĂȚĂMINTE CE NŪ POT FI UITATE

Antrenorii de ciclism, ei înșiși cindva alergători, și-au format în decursul activității o experiență pe care se străduiesc s-o împărtășească tinerilor «pedaleuri» pe care îi pregătesc și-i îndrumă în concursuri. În afara orelor de pregătire fizică și de specialitate, ei consacră multe ore și lucrului teoretic. Alături de o serie de probleme de ordin educativ, un capitol important îl alcătuiește teoria asupra multiplelor aspecte ale tacticii în concursuri.

Și nu se poate spune că, în această direcție, cicliștii tineri nu și-au apropiat cunoștințele teoretice, respective. Punerea lor în practică însă s-a dovedit deseori deficitară. În această privință am stat de vorbă cu mai mulți antrenori. Marea lor majoritate ne-a mărturisit același păș. Și anume, că mulți tineri valoroși care, «la teorie», dau răspunsuri admirabile, cind acționează în eventualele împrejurări din cursă, practic, comit greșeli elementare.

De adevărul acestei observații ne-am putut convinge de-a lungul «Turului României» recent încheiat. Să dăm un exemplu. TUDOR VASILE, unul dintre cicliștii tineri, cu reale posibilități, a pierdut locul III în clasamentul general, în etapa a X-a (antepenultima) pur și simplu dintr-o eroare, am putea spune, inadmisibilă. Slăbindu-i-se un cauciuc, pe cind se afla în fruntea plutonului — după un sprint intermediar pe care îl cîștigase — el a intrat în panică. În loc să-și stăpînească nervii și calm să se strecoare spre coada plutonului, de unde să semnalizeze defecțiunea mașinii echipei sale, spre a i se da ajutorul necesar (așa cum face și trebuie s-o facă orice ciclist în asemenea împrejurări), Tudor Vasile s-a enervat și, alături de el, întreaga echipă. Astfel, defecțiunea a fost sesizată de adversarii lui direcți care, firește, s-au așternut pe o goană teribilă. Continuind să fie nervos și în panică, cind i s-a dat bicicleta de rezervă, Tudor Vasile — pripit — s-a dezechilibrat și a căzut. Urmarea? Pierderea unor secunde prețioase care n-au mai putut fi recuperate.

La sfîrșitul etapei, stînd de vorbă cu Martie Ștefănescu, antrenorul echipei de tineret (din care făcea parte și Tudor Vasile), acesta a zîmbit cu tilc. «De fapt, Tudor Vasile nu a pierdut nimic. Dimpotrivă, a cîștigat!» La privirea noastră interogativă Martie Ștefănescu a continuat: «Tudor Vasile este tînăr, foarte tînăr (19 ani). Un băiat de mari perspective. Din cariera mea ciclistă mi-am putut da seama că oricîd de prețioase ar fi învățămintele teoretice, tot învățămintele practice — cele simțite pe propria-ți piele — rămîn cele mai adînc întipărite în minte și te feresc de repetarea greșelilor în continuare».

Sîntem de acord cu instructiva subliniere a experimentatului ciclist de ieri, antrenorul de azi Martie Ștefănescu. TUDOR VASILE reprezentînd clubul Petrolul Ploiești deși a pierdut un loc excelent în clasamentul general al «TURULUI» a avut foarte multe de învățat. Se află la începutul carierei cicliste și este bine să-i pătrundă «tainele» încă de pe acum.

G. ȘTEFĂNESCU

POLISPORTIVII DIN ULMENI (MIZIL)

Pe stadionul din comuna Ulmeni-Mizil este mare animație. Aproape 100 de fete și de băieți și-au dat întâlnire aici ca să-și treacă ultimele «examene» pentru obținerea Insignei de polisportiv. Profesorul NICOLAE CIOBANU ne declară că la sfîrșitul acestei luni asociația sportivă «VIITORUL» își va spori numărul purtătorilor Insignei de polisportiv de la 76 la 196.

Luăm cîteva instantanee...

1. Un ansamblu fără... sincronizare. Ați înțeles, desigur, că este vorba de flotări în brațe. Cei mai rezistenți, cu mușchi mai puternici, au un tempo mai rapid, ceilalți — un tempo mai lent.

2. Sosire la 100 m plat, aplaudată de zeci de

spectatori-concurenți. În frunte se află GHEORGHE STOICESCU, cel mai iute din Ulmeni. Îl întrebăm pe invingător ce-și propune pentru 1967. Ne răspunde: «Să ajung titular în echipa de rugbi Precizia-Săcele. Iubesc atletismul pentru că mi-a deschis porțile balonului oval».

3. Președintele Consiliului raional U.C.F.S.-Mizil, prezent pe stadionul din Ulmeni, înmînează Insigna de polisportiv unui nou grup de fete și băieți, printre care Elisabeta Precup, Victoria Căpățînă, Ecaterina Ciocan, Aneta Păduroiu, Aurelia Barbu, Vasile Vlad, Constantin Căpățînă, Gheorghe Stoicescu, Alexandru Brăileanu, Dumitru Vlad, Gheorghe Vintiloiu (elev, elevi, cooperatori).

H. POPLĂCEANU

CAMPIOANA ANGLIEI ÎNVIN

La ora cînd scriem aceste rânduri, meciul «neutr» de la Bruxelles nu s-a disputat. Sintem încă sub impresia puternică a victoriei de la Ploiești — așa că cititorii o să scuze, sperăm, entuziasmul care ar putea părea prematur, exagerat. Cu atît mai îndrăzneț, cu cît jocul al treilea se anunța ca foarte greu, formația petrolistă avînd mulți titulari indisponibili.

Dar să revenim la Ploiești...

Petroliștii au învins pe campioana campionilor mondiali — F.C. Liverpool, exact cu aceeași diferență cu care pierduseră în deplasare. Este o performanță care merită toată lauda. Englezii nu au putut menține la Ploiești avansul de două goluri luat acasă (pe care unii sceptici îl considerau determinant), în fața impetuozității și elanului campionilor români. Dar nici la capitolele tehnice și tactice ai noștri nu s-au dovedit inferiori. Ba, dimpotrivă, au dominat pe alocuri categoric, probîndu-ne posibilitățile pe scara soccerului internațional.

Liverpool a plecat, așadar, steagul în fața unei echipe în adevăratul sens al cuvîntului — PETROLUL — în formă de «zile mari» (ploieștenii au reeditat meciul excelent prestat în compania lui Dinamo: 3—0).

Și cînd te gîndești că acest lucru a fost posibil în condiții aproape... imposibile: un handicap de două goluri ce trebuia remontat cu orice chip; o echipă fără doi titulari (accidențați): Iuhasz și Roman și care — practic — a jucat în 10 oameni din min. 43 (Badea, rănit, a ieșit de două-trei ori, pentru a reintra și a figura doar pe extremă). Și toate aceste piedici au fost trecute: un adevărat și lăudabil tur de forță! Ehei, dacă Badea ar fi fost valid și cu Roman și Iuhasz în formație, avem toate motivele să credem că cel de-al treilea joc n-ar mai fi avut loc și că la Ploiești am fi fost martorii unei mari surprize, «mare» mai ales pentru acei care împart echipele în categorii: cu și fără faimă.

Încă o dată, felicitări din inimă acestei echipe, care fără a «culege» vedete gata lansate, a ridicat de-a lungul anilor atîția anonimi la rangul de vedete.

În încheiere, ne permitem să spunem cîteva cuvinte despre evoluția lor:

M. Ionescu — nu a fost solicitat prea mult, dar cînd Callaghan l-a pus în valoare — a fost el însuși — adică superb. Pe drept cuvînt, se afirmă despre el că ar fi cel mai bun portar al nostru de la Voinescu încoace...

Florea — din nou în formă, a «măturat» cu multă oportunitate terenul, fiind o pavăză de netrecut (ce păcat că-i cam nervos!).

Pahonțu — foarte muncitor și util, inepuizabil.

Boc — din ce în ce mai bine!

Mocanu — mai nesigur și mai nervos ca în alte ocazii. A fost trecut surprinzător de rapizi Thompson și Callaghan, de cîteva ori.

Dragomir — excelent acest trudit de la mijlocul terenului (apropo, de ce nu e luat în considerație pentru națională; oare avem atîția mijlocași mai buni ca el?).

Dincuță — la 19 ani o adevărată revelație. A evoluat ca un jucător matur.

Moldoveanu — deși a dat primul gol ne-a făcut să resimțim lipsa lui Roman, și asta pentru că nu-și coordonează acțiunile.

Badea — s-a accidentat. Dar oricum, pare obosit și e departe de forma care l-a consacrat.

Dridea I — prezent pe tot terenul. S-a «bătut eroic» și a marcat un gol magistral, estomplîndu-l, în ansamblu, pe celebrul Hunt.

Dridea II — o surpriză plăcută. Are o contribuție majoră la primul gol, căzut într-un moment psihologic.

Petroliștii ne-au dovedit că fotbaliiștii englezi nu sînt niște supraomni, că ei pot fi învinși de o echipă românească și chiar eliminată din competiția de vîrf a cluburilor campioane ale continentului (lucrul era perfect posibil în jocul al doilea, de la Ploiești).

Oricum, bravo fotbaliiștilor de la Petrolul care, luptînd dezlîntuți, cu un elan și o energie remarcabile, cu multă dragoste pentru apărarea culorilor clubului, au realizat cel mai bun rezultat al vreunei echipe românești într-o competiție internațională din ultimii 20 de ani, probîndu-ne marile lor posibilități și onorîndu-și totodată titlul de campioni ai țării.

D. CALLIMACHI

...DAR LA BRUXELLES, PETROLUL A CEDAT (0—2)

De ceea ce ne era frică n-am scăpat. Cel de al treilea joc cu F.C. Liverpool a fost pierdut. Petroliiștii n-au mai avut forța necesară și resursele pentru a reedita la Bruxelles, în fața campionilor englezi, partida bună de la Ploiești. Și nici nu le puteam pretinde mai mult, dacă avem în vedere condițiile în care ei s-au prezentat, prin forța împrejurărilor, cu o formație înjumătățită. În locul stoperului obișnuit — Florea — a apărut Pahonțu, ceea ce a slăbit desigur partea dreaptă; linia de mijloc a fost dată peste cap prin retragerea lui Dragomir pe linia fundașilor (care adesea avea sarcini ofensive) și accidentul prelungit al lui Iuhasz, iar linia de înaintare prin absențele remarcate ale lui Badea și Roman, a fost de-a dreptul improvizată. Cu doi jucători în teren (Munteanu și Pall) care susțineau întiul lor meci oficial din acest sezon — primul nu mai figura în lotul de bază, devenind între timp antrenor, iar secundul a primit abia de cîteva zile drept de joc, în aceste condiții, desigur, nu puteam pretinde petroliiștilor să realizeze mai mult. (D.C.)

CATEGORIC (3-1)

4

5

IN FOTOGRAFII:

GOLUL 1. În alb, autorul golului Hălmăgeanu (foto 1).

GOLUL 2. (Imaginat de pe copertă). Boc a înscris cu capul. Într-o altă imagine, arătarea lui Liverpool în O. (foto 2).

Lucuria din secunda înaintea golului (foto 3).

GOLUL 3. Momentul în care anticlapează golul — lovitură liberă de 18 m. Englezii fac, iar Dridea I (8) îndreaptă spre locul unde va şuta şi va marca GOLUL 3 (foto 4 şi 5).

Dragomir, cu o tehnică excelentă, va trece adversarii săi (foto 6).

de Paul ROMOŞAN

6

O RETRAGERE FĂRĂ GLORIE

Steaua a părăsit fără glorie «Cupa Cupelor», deşi după jocul-tur de la Strasbourg avea şanse mult mai mari decât Dinamo Piteşti sau Petrolul. Amărăciunea acestei retrageri se adaugă la insuccesul de acum doi ani, când Dinamo Zagreb a învins şi la Bucureşti şi «acasă».

Evoluţia echipei lui Constantin reflectă — în parte — o situaţie cvasigenerală a echipelor noastre: reducerea considerabilă a capacităţii lor de luptă în jocurile oficiale. «Demonstraţia» din jocul Strasbourg este foarte sugestivă din acest punct de vedere.

Dar, factorul psihic, prea des invocat, sifereşte în bagatelă. Steaua este astăzi într-o formă realmente slabă, pe care a ascuns-o, din păcate, acel neobişnuit 7—1 de la Iaşi.

Care este explicaţia?

Rătăirile lui Voinea, şi ele prea des invocate, nu rezolvă problema. Accidentarea lui Hălmăgeanu — de asemenea, Inconstanţa lui D. Popescu? Nici atât. Suma aritmetică a lipsurilor nu oferă tabloul general al acelei echipe.

Atunci?

De câţiva ani, Steaua nu izbuteste să asigure sudura «bătrini»-tineri. «Bătrini» au... rezerve (justificate deseori) faţă de bagajul tehnic al tinerilor, iar aceştia simt acest reproş tacit. Şi rezultatul este că tinerii manifestă un soi de infatuată rezistenţă la aceste reproşuri.

În afară de asta, la Steaua se pun prea multe «etichete». Se hotărăşte prea uşor că Mateianu nu rezistă tempo-ului, că Gornea e născut portar de rezervă, că Mircea Georgescu are o clasă sub... Petescu, că Pavlovici..., că... şi așa mai departe.

La Steaua e nevoie de o clarificare a posibilităţilor actuale, a metodelor şi perspectivelor. Altfel, o victorie a arădenilor la Bucureşti va înceta să mai surprindă, iar Voinea nu va mai avea nici ocaziile pe care le are astăzi.

În fotografie: Unul din numeroasele atacuri neproductive ale lui Voinea la poarta lui Schuth.

CLUJEANA

În picioare, de la stînga la dreapta: antrenorul TOMESCU Gheorghe; FÜLOP Ludovic, fundaş dreapta, 24 ani, 1,74 m, 71 kg; SOLOMON Gheorghe fundaş central, 28 ani, 1,83 m, 75 kg; NAGEL Zoltan, portar, 20 ani, 1,83 m, 75 kg; BOTIŞ Grigore, portar, 25 ani, 1,79 m, 67 kg; DANIEL Domenic, portar, 23 ani, 1,87 m, 76 kg; SOOS Arcadie, fundaş central, 33 ani, 1,81 m, 79 kg; BACOS Nicolae, mijlocaş dreapta, 23 de ani, 1,68 m, 65 kg; STINCEL Vasile, mijlocaş central, 22 ani, 1,73 m, 61 kg; antrenorul MUNTEANU Nicolae.

Jos: ENE Ivan, extrem dreapta, 23 ani, 1,65 m, 61 kg; STANCIU Emil, înaintaş central, 25 ani, 1,80 m, 76 kg; ROMAN Ioan, extrem stînga, 21 ani,

1,74 m, 64 kg; HĂDĂREAN Traian, extrem stînga, 19 ani, 1,71 m, 62 kg; FODOR Francisc, mijlocaş, 19 ani, 1,74 m, 63 kg; OPREA Vasile, mijlocaş, 31 ani, 1,73 m, 64 kg; JOZSA Sigismund, mijlocaş, 25 ani, 1,74 m, 69 kg; NEDELUCU Valentin, mijlocaş, 31 ani, 1,72 m, 70 kg. Mai sînt în lot: ALEXIU Radu, fundaş stînga, 20 ani, 1,72 m, 66 kg; ANTAL Iosif, fundaş stînga, 21 ani, 1,73 m, 68 kg.

Echipa tip: NAGEL-FÜLOP, SOLOMON, SOOS, ALEXIU-BACOS, STINCEL-ENE, STANCIU, ROMAN, HĂDĂREAN.

O ECHIPĂ CU VELEITĂȚI DE PROMOVARE ÎN A.

Foto: PAUL ROMOȘAN

C.C.E. la fotbal

Jocurile de fotbal din cadrul C.C.E. sînt, în această perioadă, evenimente la... ordinea zilei. Vă prezentăm, în imaginea alăturată, o fază din meciul retur dintre echipele Dukla Praga și F.B. Esbjerg (Danemarca), disputat la Praga și încheiat cu scorul de 4—0 (în tur 2—0) în favoarea cehilor: Vacenovsky înscrie cel de-al patrulea gol al partidei.

Dukla Praga este o formație de elită a fotbalului european. În ediția de anul trecut a «Cupei Campionilor Europeni», campioana Cehoslovaciei a străbătut drumul acestei dificile competiții pînă în sferturile de finală. Vă amintiți poate, că a ratat calificarea în semifinale printr-o adevărată «lovitură de teatru». După ce cîștigase la Praga cu 4—0 în fața campioanei Iugoslaviei (Partizan), Dukla a pierdut partida retur de la Belgrad cu 0—5 (!!) și, odată cu aceasta, calificarea în semifinale.

Anul acesta, fotbalistii cehoslovaci sînt hotărîți să obțină rezultate mai bune. Dovadă și scorul general al meciurilor cu echipa campioană a Danemarcei: 6—0!

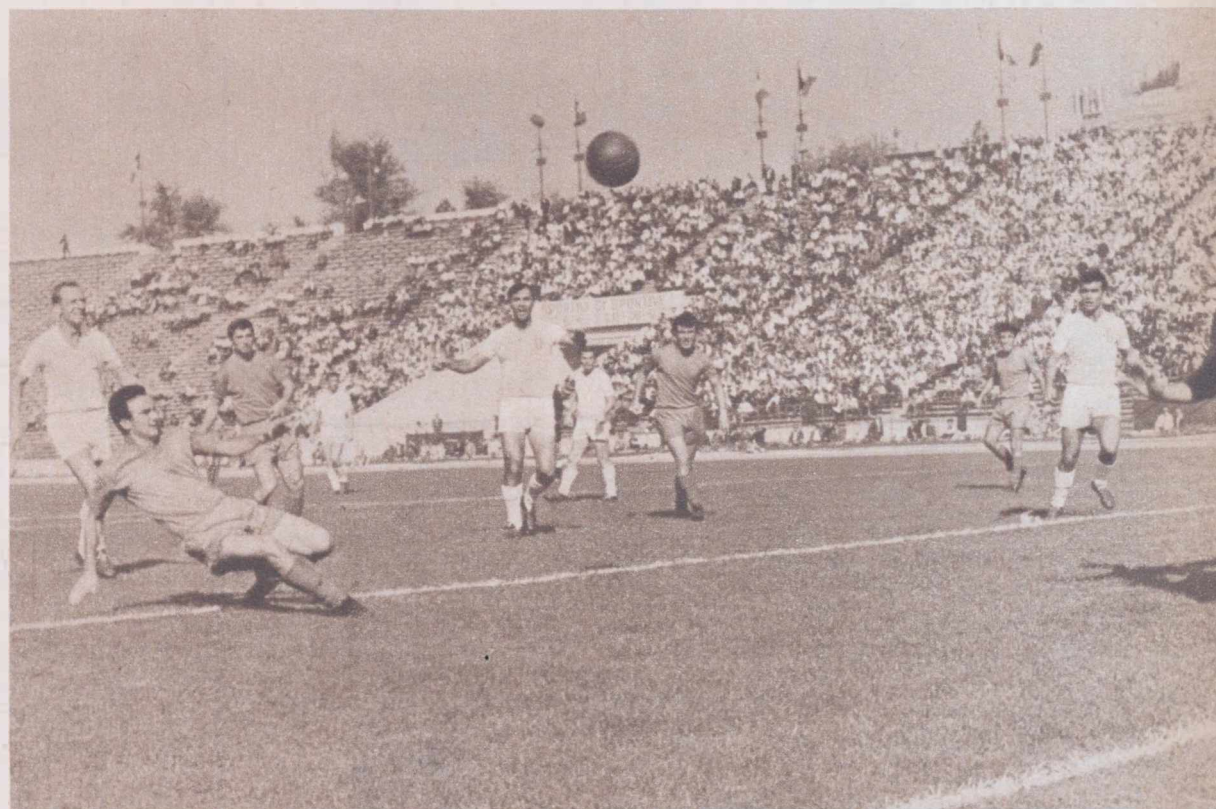
Instantanee de la etapa a 8-a

PETROLUL-UNIVERSITATEA Cluj 1—0. Iată unicul gol al partidei, realizat de campioni în urma unui șut al lui Dridea II în primele minute. Dacă clujeanul Anca și-ar fi păstrat calmul (el a intervenit la minge și i-a schimbat direcția, trimițând-o în poartă) poate meciul s-ar fi terminat nedecis, întrucât trecerea lui Badea pe linia de mijloc a diminuat considerabil eficacitatea atacului petrolist. (În fotografie, de la stînga spre dreapta: Badea, Costin, Anca, Dridea II și portarul Moldovan.)

RAPID—DINAMO Pitești 2—1. Atac giuleștean în careul piteștenilor. Coman va prinde mingea expedită de Năsturescu, sub privirile lui Badea, Dumitriu II, Ilie Stelian, Țircovnicu, Ion Ionescu, Codreanu și Prepurgel.

STEUA—U.T.A. 0—1. Voinea față-n față cu Gornea (U.T.A.) și Sorin Avram, singur cu... mingea. Eforturile celor de la Steaua, de a egala măcar, au fost zadarnice, arădenii reușind la București, în cea de a 8-a etapă, prima lor victorie.

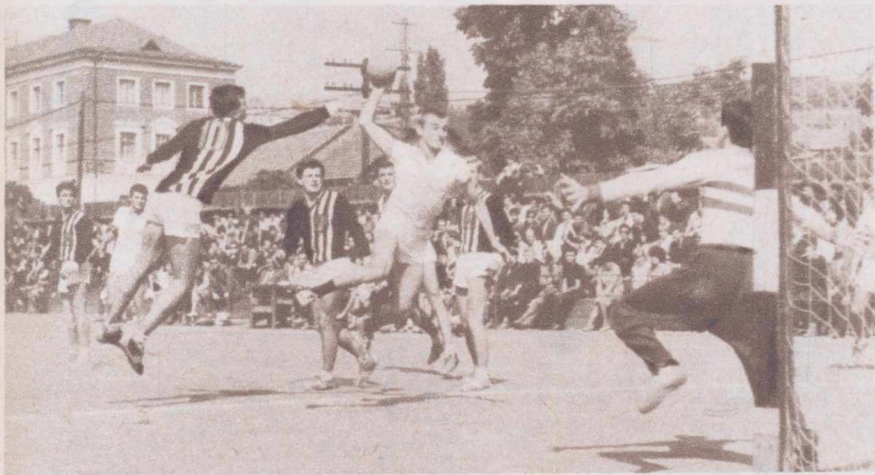

O NOUĂ SALĂ

Iubitorii sportului din Oradea au întipărit cu satisfacție darea în folosință a noii săli de sport din localitate. Având o capacitate de 1 500 de locuri, noua construcție sportivă va găzdui în bune condiții întreceri de handbal, baschet, box și volei.

În fotografie, noua sală de sport.

I. BOITOȘ
- Oradea -

UN AUTENTIC TALENT...

...pentru jocul de handbal este tânărul student Puiu Popovici, component al echipei Știința Petroșeni care activează în seria a II-a studențească. A început să joace la Ș.S.E. din localitate, unde s-a evidențiat de la bun început. Antrenorul Barabaș l-a remarcat în scurt timp și iată-l acum jucător de bază în echipa Institutului de mine din Petroșeni, unde este student.

Imaginea alăturată pledează convingător pentru cele spuse de noi. În această acțiune Popovici va marca un nou gol în poarta oaspeților (Știința Petroșeni—Universitatea Cluj 16—10).

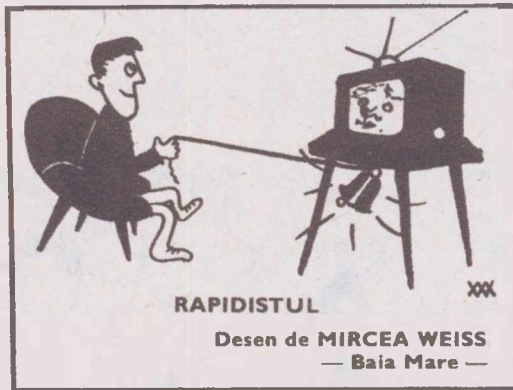
AUREL DULA
- Petroșeni -

AU DEVENIT CAMPIONI

În fiecare an, la Odorhei, Consiliul raional al UCFS organizează campionatul de fotbal inter-străzi al orașului. După meciurile disputate în toamna aceasta de către cele 11 echipe participante la întrecere, primul loc a fost cucerit de Bradul (str. Lenin), fiind urmată de formația străzii Republicii și echipa Racheta (bloc). Prima clasată «Bradul» a primit drept recompensă din partea organizatorilor o minge de fotbal și diplome.

În fotografie — echipa campioană împreună cu antrenorul ei.

IOAN și BALAZS BARTHA
- Odorhei -

POȘTA REDACȚIEI

MARIN SFETCU — București.
1) Mihai Ionescu, portarul echipei noastre campioane, s-a născut în anul 1936 la Ploiești. Dacă doriți să-l felicitați, nu uitați: la 19 noiembrie împlinește 30 de ani. 2) Dacă a existat cindva un jucător de fotbal care «nu avea voie» să șuteze cu piciorul drept? Nu, nu a existat! Povestea pe care ați auzit-o este, hai să-i spunem așa, doar o exagerare...

ADRIAN MUREȘAN — Baia Mare. 1) Gimnasta sovietică Natalia Kucinskaia are 17 ani, 1,59 m înălțime și 47 kg. Este elevă la o școală medie din Leningrad și face gimnastică de la vârsta de 9 ani. 2) Regretăm foarte mult, dar nu păstrăm și o evidență a... căpitanilor de echipe.

SABINA NEGREA și CORINA GEORGESCU — Rupea. 1) Fotbalistul portughez Antonio Simoes Costa are 22 de ani, 1,67 m înălțime, 61 kg și joacă la clubul Benfica din Lisabona. 2) În pagina a 8-a găsiți și datele cerute despre voleibalistul Gabriel Udișteanu.

MIHAI FOCȘA — Satu Mare. Ați primit un autograf de la celebrul fotbalist englez Stanley Matthews și un altul de la nu mai puțin cunoscutul portar sovietic Lev Iașin. Trebuie să recunoaștem că sînt două achiziții prețioase pentru un colecționar. Felicitări!

I. FLORIAN — București. Am citit cu interes scrisoarea dumneavoastră și împărtășim o bună parte din ideile expuse. În privința rubricii pe care ați propus-o, vom studia posibilitatea înființării ei, poate sub o altă formulare. Mai scrieți-ne.

LORICA VLAD — com. Ciochina și ELENA NEACȘU — com. Lungulețu. Sînteți două dintre admiratoarele înotătoarei franceze Christine Caron și doriți să-i scrieți. Îi puteți trimite scrisoarea prin intermediul Federației franceze de natație, a cărei adresă vi-o dăm: Rue Taitbout nr. 27, Paris IX-e France.

CORNELIA DRĂGHICI — București. Iată vîrsta și cluburile unde activează cei patru hocheiști de care vă interesează: Alexandru Calamar (25 de ani — Steaua), Ion Bașa (22 de ani — Dinamo), Tiberiu Pop (22 de ani — Dinamo), și Zoltan Făgărăș (24 de ani — Dinamo).

MARCU ION — com. Cornești. Cupa oferită de redacția revis-

tei SPORT celui mai bun portar din țara noastră a fost cîștigată anul acesta, pentru a doua oară consecutiv, de către Mihai Ionescu de la Petrolul Ploiești.

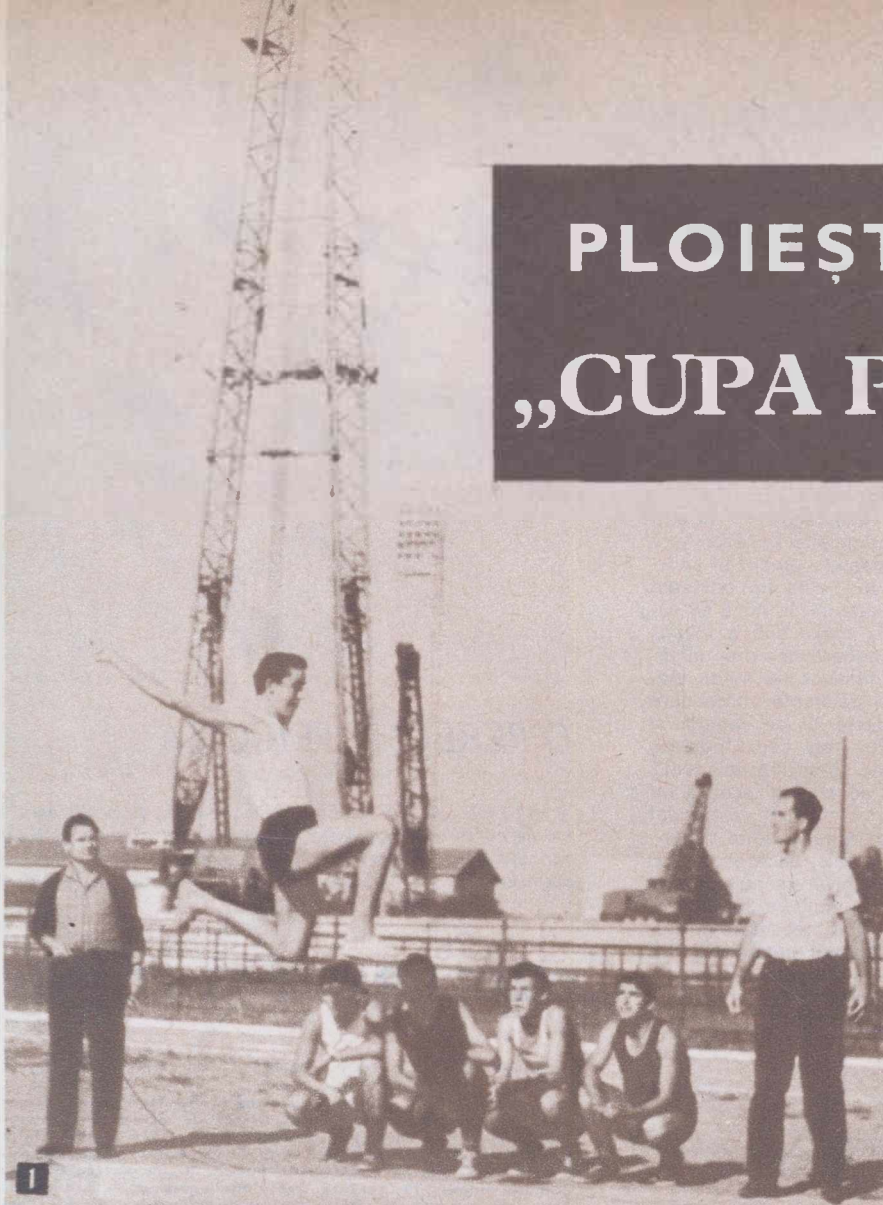
VALENTIN DOGARU — Buzău. 1) Iată echipele clasate pe primele trei locuri la cele trei ediții ale Campionatelor mondiale feminine de handbal în 7. Iugoslavia-1957: 1. Cehoslovacia 2. Ungaria 3. Iugoslavia. La această ediție România a ocupat locul III în turneul de consolare. România-1962: 1. România 2. Danemarca 3. Cehoslovacia. R.F. Germană-1965: 1. Ungaria 2. Iugoslavia 3. R.F. Germană. România s-a clasat pe locul VI. 2) Handbalistul Gheorghe Gruița, de la Steaua, a împlinit la 2 octombrie 26 de ani.

VIRGIL STOICAN — Brașov. Ne întrebați care au fost rezultatele obținute de sportivii noștri la caiac-canoe, în cadrul J.O. de la Tokio. Iată-le. Caiac simplu: Aurel Vernescu — medalie de bronz; Caiac dublu: echipajul Nicoară, Ivanov — locul IV; Caiac 4: echipajul Vernescu, Turcaș, Sciortnic, Cucu — locul V. Canoe simplu: Andrei Igorov — medalie de argint; Canoe dublu: Lipalitz, Sidorov — locul V. La femei, Hilde Lauer-Tătaru a cucerit medalia de argint la caiac simplu și tot ea, împreună cu Sideri, medalia de bronz la caiac dublu.

I. DAMIAN — Roman. Iată golgeterii celor 8 ediții ale Campionatelor mondiale de fotbal: 1930 — Stabile (Argentina) — 8 goluri; 1934 — Schiavio (Italia) și Nejedli (Cehoslovacia) — 4; 1938 — Leonidas (Brazilia) — 8; 1950 — Ademir (Brazilia) — 7; 1954 — Kocsis (Ungaria) — 11; 1958 — Fontaine (Franța) — 13; 1962 — Amarildo, Vava (Brazilia) și Albert, Tichy (Ungaria) — 4; 1966 — Eusebio (Portugalia) — 9. Recordman, după cum se vede, este fotbalistul francez Fontaine.

GHEORGHE NILĂ — Oltenița. Cea mai aprigă finală din cadrul «Cupei României» la fotbal a avut loc în ediția 1939/40. Pentru a stabili învingătoarea, cele două finaliste — Rapid și Venus — au jucat nu mai puțin de patru meciuri. Primele trei s-au terminat la egalitate: 2—2 (2—1 2—2); 4—4 (2—1, 3—3) și 2—2 (0—0, 1—1). Cel de-al patrulea a dat cîștig de cauză fotbalistilor de la Rapid care au învins cu 2—1 (0—0).

PLOIEȘTI: „CUPA PETROLISTULUI“

1

La începutul lunii iulie 20 000 de petroliști din regiunea Ploiești, aparținând unui număr de 31 de asociații sportive, au luat cel de-al 8-lea start în tradiționala competiție «Cupa Petrolistului». Acestei etape de masă i-au urmat cele raionale, inter-raionale și regională, ultima, la care am asistat și noi.

Întâietatea în faza finală, «a vârfului de piramidă», și-au disputat-o aproape 300 de atleți, fotbaliști, handbaliști, înotători, popicari și voleibaliști, care s-au dăruit cu totul pentru frumusețe și performanță, ceea ce a plăcut și a fost răsplătit generos cu aplauze de numeroșii spectatori (n.b. — în cele două zile de întreceri finale, în orașul Ploiești au fost programate o puzderie de alte competiții de rang regional și republican; era de așteptat, la prima vedere, ca tribunele «Cupei Petrolistului» să rămână goale;

dar nu a fost așa, pentru că această competiție, pe ramură, și-a câștigat de la an la an galoanele prestigului).

Organizatorii au înmănat 5 cupe, câte una la atletism, fotbal, handbal, popice, volei, și una pentru comportarea generală cea mai bună. Aceasta din urmă a fost decernată Petrolistului — Cîmpina (atletism — locul I; handbal — II; natație — I; popice — I; volei — II).

În fotografia:

1. Sare tînărul Remus Gîrbea. Arbitrii au notat în dreptul numelui său 5,72 m. Performanța lui Gîrbea ar fi putut fi mai bună cu cel puțin un metru, dacă sportivul petrolist ar fi folosit nu numai detenta, ci și viteza de deplasare. La concurs asistă cel mai bun «performer» al ploieștenilor — sonda «3 DH 200», medaliată cu aur în 1964 la Leipzig.

2. Finala la volei a fost câștigată de Petrolul Urlați (în prim plan) care a învins pe Petrolistul Cîmpina (planul al doilea) cu 2—0.

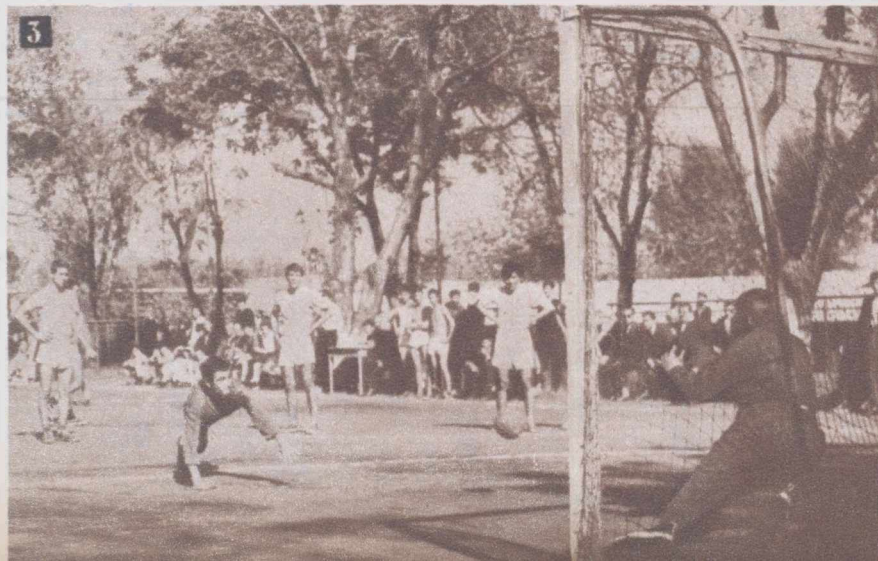
3. Cele mai aprige dispute le-au oferit spectatorilor întrecerile de handbal. Instantaneul: executarea unei lovituri de la 7 metri în favoarea Tînărului petrolist — Tîrgoviște și în dauna Tînărului petrolist — Cîmpina. Tîrgoviștenii au câștigat finala cu scorul de 21—18. Cei mai eficaci jucători: Gabriel Nicolau (11 goluri) de la învingători, Gheorghe Andronescu (10 goluri) de la învinși.

4. Tîrgoviștenii + cupa și diploma.

Fotoreportaj de
HORIA CRISTEA

2

3

4

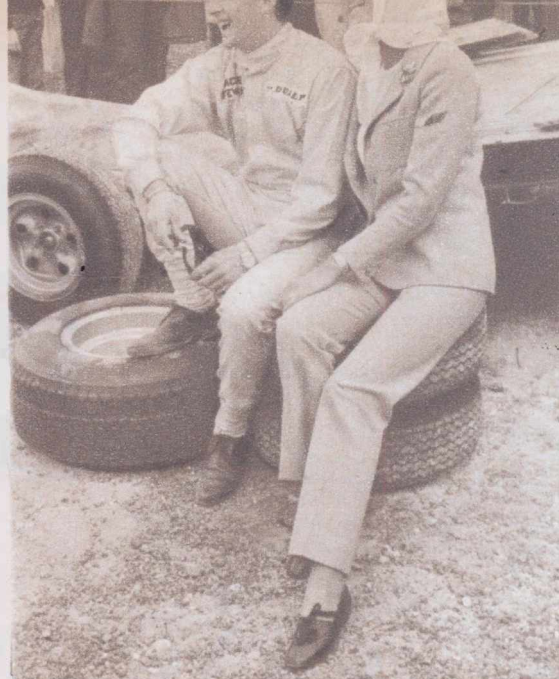
MAGAZIN Sportiv

PLANTELE LUI HNAT

Cunoscutul nostru handbalist **VIRGIL HNAT**, maestru emerit al sportului, este un pasionat botanist. În mica sa seră, cresc sub o supraveghere de-a dreptul părintească mai multe specii de plante, printre care peste 20 de cactuși și doi... palmieri. Unde are loc să-și țină palmierii? Deocamdată aceștia nu prezintă nici un pericol pentru... tavanul locuinței sale, deoarece cresc în ghivece și nu măsoară mai mult de 30—40 cm.

Vi-l prezentăm pe pasionatul botanist udind una din plantele sale... uriașe.

O PERECHE FERICITĂ

Iată-l pe **JACKIE STEE WART**, cunoscut participant la marile curse automobilistice internaționale și soția sa **Helen** zimbînd fericiți fotoreporterilor. Motivele? Premiile frumoase obținute la ultimele întreceri și, mai ales, lipsa oricărui accident.

DE PRETUTINDENI

TELEFONUL LUI RON CLARKE.

La sfîrșitul lunii octombrie va avea loc la Melbourne un mare concurs internațional de atletism. Alături de recordmanul mondial (australianul Ron Clarke) vor alerga, printre alții, și renumiții atleți Jim Ryun (S.U.A.) și Reyno (Kenia). Federația australiană a lansat o invitație, prin intermediul forului francez de specialitate, și recordmanului mondial Michel Jazy. Campionul european de la Budapesta a declinat însă această ofertă. Intrigat de refuzul francezului, Clarke a anunțat că li va telefona personal lui Jazy pentru a-l ruga să participe la acest concurs. Federația franceză a motivat neparticiparea lui Jazy prin faptul că acesta a renunțat la activitatea competițională.

ÎNTRU TEATRU ȘI SPORT

Apreciata atletă poloneză Irena Kirszenstein, care a cucerit trei medalii de aur la recentele campionate europene de la Budapesta, a preferat atletismul în locul teatrului. După ce și-a făcut în 1960 debutul în teatru, actuala studentă a Institutului de economie socială și politică a renunțat la scenă pentru a se putea pregăti să devină recordmană mondială. Ea a fost descoperită de fostul aruncător de suliță Jan Kopyto. Irena Kirszenstein deține în prezent recordurile mondiale în probele de 100 m și 200 m plat cu timpurile de 11,1 și respectiv 22,7.

STAFETA VLASOV-JABOTINSKI

Celebrul halterofil sovietic Iuri Vlasov a anunțat zilele acestea că a abandonat definitiv activitatea competițională. Cu câteva săptămîni înaintea, Vlasov își manifestase intenția de a participa la campionatele europene din R.D. Germană. Neputîndu-se antrena, deoarece este foarte ocupat (s-a consacrat literaturii), Vlasov a anunțat oficial că nu va mai urca niciodată pe podiumul de concurs. Recordul său mondial nu a fost încă doborât. La totalul celor trei stiluri Vlasov a obținut în strălucita sa carieră 580 kg. Urmasul său este colegul de club Jabotinski care deține recordurile mondiale la «muls» (173,500 kg) și la «împins» (217,500 kg).

GHINIOANELE LUI PATTERSON

Floyd Patterson, fostul campion mondial al categoriei grea, a suferit o nouă... înfrîngere. Nu este vorba de o înfrîngere pe ring. După ce soția sa a divorțat din motive... extrasportive (Floyd nu a vrut să renunțe la box), popularul boxer negru a fost deposedat de către... hoști de coroană să de aur montată cu briliante, pe care o primise cu ani în urmă, cînd deținuse titlul mondial. Răufăcătorii au dat lovitură chiar în ziua meciului pe care Floyd îl susținea la Londra cu englezul Cooper (meciul de reîntregire cîștigat după cum se știe prin K.O. în rîndul IV). Ei au intrat pe fereastră, au furat coroana și apoi s-au dus în garaj, de unde au plecat cu automobilul lui Patterson pe care l-au abandonat, însă, după 250 km.

BICICLETĂ AMFIBIE

Strungarul **Gheorghe Adam**, în vîrstă de 28 de ani, care-și petrece în fiecare an concediul de odihnă pedalînd între 2—4 000 de kilometri, făcînd adevărate tururi ale României de unul singur, a adaptat bicicletei sale patru pneuri și o elice pentru a-și înlesni traversarea lacurilor. Imagiinea a fost luată pe stadionul din Tîrgu-Jiu, localitatea în care domiciliază constructorul acestei biciclete amfibii.

MANOLE BĂLOI
- Tg. Jiu -

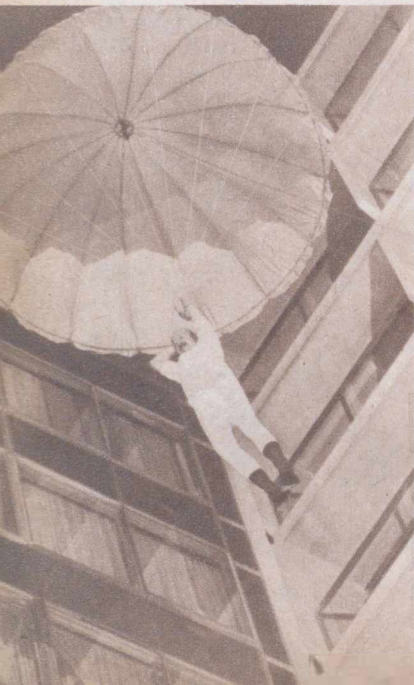
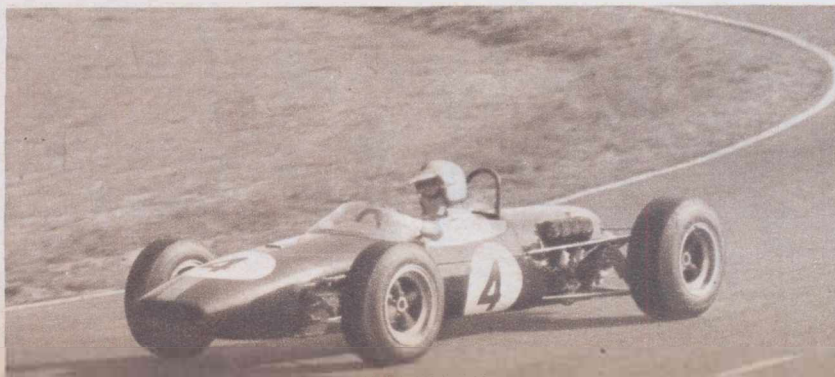
PARAȘUTAT DIN... HOTEL!

Nu mică le-a fost mirarea trecătorilor londonezi cînd au văzut un om sărînd cu parașuta dintr-una din camerele hotelului Royal Garden. La început s-a crezut că este vorba de un nou soi de reclamă, dar curajosul... sportiv nu era altul decît **WILLIAM SAWYER**, un actor de cinema în vîrstă de 33 de ani, care va juca în noua comedie engleză «Spionul cu nasul rece».

148.219 km PE ORĂ

Aceasta este viteza medie cu care neozelandezul Denis Hulme a cîștigat, la Le Mans, tradiționala cursă de automobile dotată cu «Marele Premiu al Franței». Pentru a parcurge cele 60 de ture ale circuitului, Hulme a avut nevoie de 1h 47' 27" 8/10.

Iată-l pe învingător la volanul mașinii sale (Brabham—Honda).

TROFEUL CAMPIOANEI

Jucătoarea de tenis americană **Billie-Jean King** radiază de bucurie în momentul în care arată tribunelor arhiplina de la Wimbledon minunatul trofeu cucerit în proba de simplu. Este trofeul care se acordă anual celei mai bune jucătoare din lume. Billie a reușit să ajungă în posesia invidiatului titlu, învingînd-o în finala de la Wimbledon pe marea favorită, **Maria Bueno** (Brazilia).

CAMPIONATUL MONDIAL DE ORIENTARE TURISTICĂ

În regiunea Fiskars din sudul Finlandei au avut loc campionatele mondiale de orientare turistică. Vă prezentăm, în fotografia de sus, startul echipei Suediei, care a reușit să obțină cele mai multe puncte și, o dată cu aceasta, titlul de campionă mondială.

„PANTOFI ORIGINALI“

Desenatorul tehnic **ALEXANDER WOZNIAC** din Dagenham (Anglia) și-a confecționat o foarte ciudată pereche de... pantofi. Lungi de peste 3 metri aceștia sînt... încălțați ori de cîte ori proprietarul lor dorește să tacă o plimbare pe... bulevardul de apă al Tamisei. Pentru o viteză sporită sînt folosite două bețe — asemănătoare celor de schi — prevăzute la unul din capete cu cîte un cerc de plută.

Privind fotografia sîntem tentați să credem că plimbările originalului constructor sînt foarte plăcute.

SUPLICIUL CELEBRITĂȚII

Boxerul american **CASSIUS CLAY**, campionul mondial neoficial la toate categoriile, reprezintă, fără îndoială, un... vinat rar și prețios pentru amatorii de autografe. Iată-l recunoscut și împresurat de un grup de admiratori, pe o stradă din Londra, unde s-a aflat cu prilejul meciului cu Brian London. Clay a făcut față cu greu numeroaselor carnețele și pixuri ce i se întindeau fără întrerupere. Trebuie să recunoaștem că acesta este un mare dezavantaj al celebrității.

MOMENT DE NEUITAT

Sus, pe treapta cea mai înaltă a podiumului. Iată un moment pe care și-l dorește orice sportiv. Faptul este fără îndoială emoționant, mai ales cînd îl trăiești pentru prima dată la o mare competiție. Așa este cazul atletului din fotografie, vestgermanul **Bodo Tummier**, care primește felicitări pentru medalia de aur cucerită în proba de 1 500 m a campionatelor europene de atletism de la Budapesta.

SOȚUL SPECTATOR

Într-o liniște absolută, peste 200 de concurenți s-au înșirat de-a lungul râului Nene, la Peterborough, pentru a-și disputa primele locuri în campionatul național de pescuit sportiv al Angliei. În imaginea de sus, vă prezentăm și noi o... fază de la concurs. În timp ce doamna **Margaret Arter** ia parte la întreceri, soțul ei **Douglas**, venit să asiste, păstrează — după cum se poate vedea, — o liniște deplină... Ce-ar fi fost dacă ar fi pescuit el?

— Și atrageți-i atenția să nu mai lovească sub centură!

Desen de **V. TIMOC**

XV-le ROMÂNIEI

Gata pentru partidele cu ITALIA și FRANȚA

(6 NOIEMBRIE)

(27 NOIEMBRIE)

DEMIAN — ca de obicei — câștigă duelul aerian cu adversarii săi dinamoviști, în timp ce ZLĂTOIANU privește faza cu îngrijorare (GRIVIȚA ROȘIE—DINAMO 14—10).

Aripa DRAGOMIR, impetuos, produce panică printre cei patru rugbiști grivițeni: IRIMESCU (la placaj), OBLEMENCO, MARINESCU și ȘERBU (GRIVIȚA ROȘIE—DINAMO 14—10).

Atacă treisferturile românești prin IRIMESCU — îl secondează IONESCU. Îi urmează, de la stînga la dreapta, PREDĂ, V. RUSU și DEMIAN (în fund). Între ei, căpitanul echipei Franței — CRAUSTE (1964: ROMÂNIA — FRANȚA 6—9).

Se apropie clasică premieră rugbistică a stagiunii internaționale de toamnă — cu XV-le Franței (27 noiembrie la București). Înainte, o binevenită repetiție generală, cu care ocazie sportivii noștri se vor produce la Acvilla (6 noiembrie) în fața spectatoșilor italieni, pentru a le demonstra progresele rugbiului românesc (ultimele două rezultate: 1958: 3—6 la Catania și 1962: 14—6 la București). Ambele partide — cu Italia și Franța — au loc în cadrul competiției oficiale — **TURNEUL NAȚIUNILOR**.

Ca întotdeauna în anii din urmă, întâlnirea cu sportivii francezi reprezintă summum-ul calendaristic al rugbiului românesc, în care el este chemat să-și probeze potențialul, să-și etaleze posibilitățile și să-și demonstreze progresul. Cei 15 «cocoși galici» ne-au învins în ultimii doi ani (6—9 la București, în 1964 și 3—8 la Lyon, în 1965), întrerupînd frumosul șir lung de succese ale rugbiului românesc. Partida de acum, deși o disputăm acasă, se anunță deosebit de dificilă. Din două motive: mai întâi pentru că francezii susțin anual mai multe jocuri internaționale decît ai noștri și deci, se prezintă cu un cert plus de experiență și, în al doilea rînd, fiindcă — de ce n-am recunoaște-o? — rugbiștii noștri marchează în ultimii ani o scădere valorică, reflectată de altfel și de rezultatele mai slabe, printre care amintim și acel trist 9—9 din luna mai, de la Praga, în fața modestului XV al Cehoslovaciei. Oricum, clasa echipei lui Moraru nu a fost încă egalată...

Ce va fi în acest an? Să sperăm — bine. Formația noastră, în prefacere, poate reînnoia șirul succeselor, cu condiția ca toți jucătorii să se concentreze în ziua meciurilor, să se regăsească — așa cum au făcut-o de atîtea ori în întâlnirile internaționale — și să evolueze la valoarea maximă.

În momentul apariției acestor rînduri pregătirile sînt în toi. «Regizorii» — prof. N. Pădureanu și prof. A. Barbu, împreună cu «directorul de scenă», antrenorul federal, prof. Al. Teofilovici, au selecționat finalmente dintr-un lot de peste 40 de candidați la tricourile naționale — echipa probabilă. Alegerea a fost realmente grea, pentru că jucătorii sînt de valori sensibil egale. Văzîndu-i la «lucru» în diverse trialuri și în partidele de campionat în care au evoluat, am inclina spre următoarea formulă de echipă (pe posturi, jucătorii sînt citați în ordinea preferinței): fundaș: Penciu; aripi: Dragomir — Ciobănel și Tibuleac (pentru experiența sa apreciabilă); centrii: Irimescu — Dragomirescu (Nica-Wusek); mijlocaș la deschidere: Wusek — poate fi încercat cu succes și pe acest post (Cristea — ar merita atenția selecționeșilor pentru comportarea sa meritorie din acest sezon și Octav Rădulescu (în vizibilă creștere) mijlocaș la grămadă: Stănescu (Mateescu); linia a treia: Tuțuianu — Demian — M. Rusu (mai intră în vederile noastre Rășcanu un tînăr în plină afirmare și Zlătoianu, mai bun în acest an decît în trecut); linia a doua: V. Rusu — Preda, pentru combativitatea lor (în cazul unei indisponibilități le-ar putea lua locul M. Rusu sau ieșeanul Dăscălescu); pilieri: două perechi la fel de bune Dinu — Baci (Stoica-Ionescu); taloner: Iordăchescu, tot către el se îndreaptă preferințele noastre (și Onușiu, dintre cei tineri).

D. CALLIMACHI

Atleții juniori au un ascendent asupra seniorilor

Prima încercare de a aduna pe aceeași pistă pe cei mai buni juniori europeni s-a făcut în 1964 când, în organizarea Poloniei, au avut loc primele Jocuri europene pentru juniori. Interesul deosebit manifestat de toate țările europene pentru această competiție și-a găsit ecoul prin «legalizarea» ei începând din acest an la Odessa. De acum înainte, din doi în doi ani, vor avea loc cu regularitate campionate europene de juniori.

Dintre cei care au concurat la Varșovia ca juniori acum doi ani, mulți au devenit atleți de mare valoare pe plan european și mondial, cucerind titlul de campioni olimpici la Tokio (Klobukovska, Kirszenstein, Peneș), campioni europeni, recent la Budapesta (Gredzinski, Haase, Cijova), iar alții au devenit recordmani europeni (Kemper).

Ne întrebăm oare cui îi va suride podiumul olimpic în 1968 la Mexic, dintre cei care au participat la campionatele de la Odessa?

Marele concurs de juniori a însemnat un excelent prilej de rodare a tinerilor atleți din Europa în condițiile unei întreceri deosebit de puternice, cu adversari mulți și foarte valoroși. Ca urmare, rezultatele multor probe sînt foarte ridicate și denotă că încă de la 17 — 18 ani juniorii reușesc performanțe de mare valoare. Vom menționa astfel performanțele câștigătorilor Eigenherr (RDG) 21,0 la 200 m; Bartikov (URSS) 47,3 la 400 m; Efimovici (URSS) 46:53,0 la 10 km marș; ștafeta de 4 × 100 m a Franței 40,6; Kainov (URSS) 15,97 la triplusalt; Celnokov (URSS) 7 225 pct. la decatlon în probele masculine și Nikolici (Iugoslavia) 2:03,4 la 800 m; Antenen (Finlanda) 4 609 p. la pentatlon în probele feminine.

În această conjunctură, tinerii noștri atleți (în ciuda numărului redus deplasat — ca urmare a disputării în aceleași zile a meciului cu echipa Italiei — ceea ce a făcut ca I. Șerban, T. Puiu, A. Deak, D. Bădescu, M. Goth, A. Petrescu, G. Cirstea, E. Stoescu etc., să nu poată face deplasarea) au reușit o bună comportare. În concurs, juniorii români au cucerit o medalie de argint (Marilyna Ciurea), 3 medalii de bronz (Dan Hidioșanu, Carol Corbu și Maria Solomon), 5 locuri IV, 3 locuri V și un loc VI.

Toate aceste succese au făcut ca în clasamentul pe națiuni, reprezentativa țării noastre să se claseze pe locul 7, întrecînd multe țări cu mare tradiție ca Finlanda, Ungaria, Suedia, Italia etc. Trebuie adăugat că dacă la Odessa am fi deplasat echipa de juniori completă, ne-am fi putut clasa pe locul 3 — 4.

Să nu uităm că echipele RDG (locul 2) și Poloniei (locul 4) au fost categoric învinse de echipa de juniori a țării noastre în acest an.

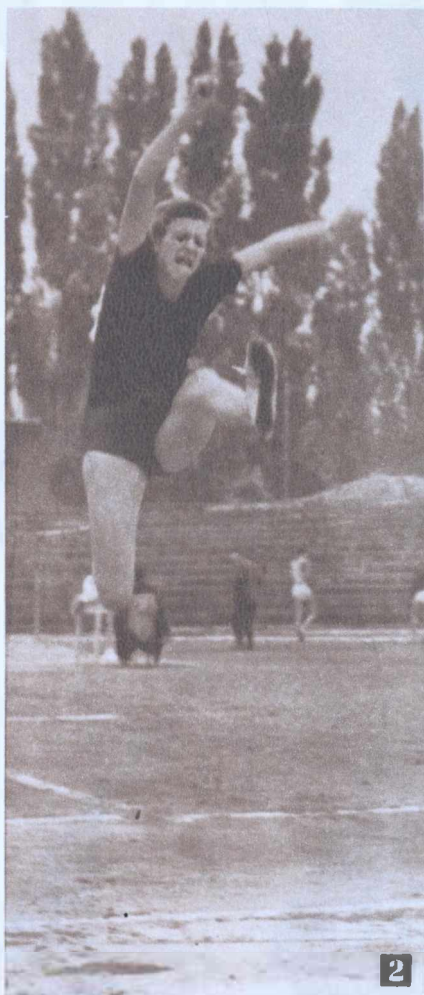
Ceea ce s-a remarcat la această ediție, este faptul că rezultatele timpurii ale majorității atleților se datoresc pregătirii generale de la 10 — 11 ani, ceea ce permite începerea specializării la 14 — 15 ani. Astfel se ajunge ca la 17 — 18 ani, juniorii să efectueze antrenamente cot la cot cu seniorii, să obțină chiar performanțe mai ridicate ca aceștia. Se poate spune deci că organismul juniorilor se adaptează crescînd, pericolul suprasolicității fiind redus. Astfel, nu mai este întimplător faptul că la 17 — 18 ani unii atleți realizează recorduri de extraordinară valoare (Ryun, Mattson, Kirszenstein, Peneș, Nikolici etc.). Începerea stagiului de pregătire foarte timpuriu permite aceasta.

Cele 19 țări participante și cei peste 400 de atleți de la Odessa au remarcat organizarea «olimpică» a întrecerilor — chiar și torța olimpică cu tot ceremonialul convenit fiind prezente.

Privită prin prisma rezultatelor de la «europene» activitatea juniorilor noștri apare ca un corolar la meciurile câștigate în acest an. Desigur că aceste rezultate puteau fi mai bune, chiar în condițiile acestui lot restrîns, dacă unii sportivi ar fi dat dovadă de mai multă voință, sau nu ar fi ratat unele încercări care le-ar fi putut aduce victoria (Ciurea, Solomon, Lefter).

Se pare că față de seniori, juniorii au un ascendent în activitatea de performanță. Rămîne ca acesta să fie continuat, pe o scară crescîndă, o dată cu trecerea la seniorat. Aceasta este în prezent problema de bază și asupra ei vom reveni cu altă ocazie.

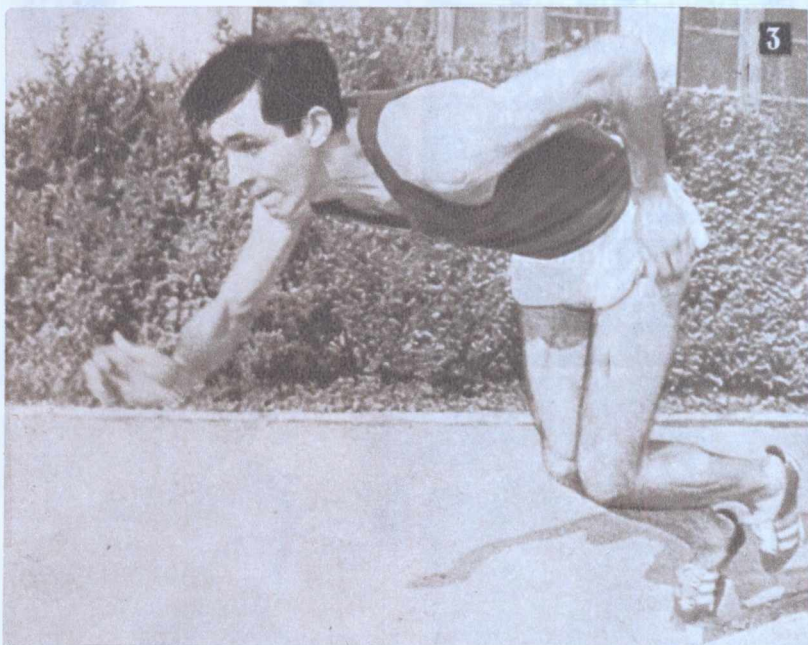
NICOLAE MĂRĂȘESCU

1. La nici 18 ani, campioană europeană la 800 m, tînăra atletă iugoslavă Vera Nikolici a realizat o performanță senzațională: 2:03,4 care o situează de pe acum printre principalele favorite pentru J.O.

2. O mare speranță a atletismului nostru Edda Schal — 16 ani care detine rezultate foarte promițătoare la mai multe probe: 4 259 puncte la pentatlon; 11,6 la 80 m. garduri; 12,4 la 100 m; 5,76 la lungime. Ea este recordmană de junioare la triatlon și tetraatlon. Va fi competitora la J.O. din Mexic?...

3. Francezul Jean Claude Nallet (19 ani), 20,8 la 200 m, se anunță ca un viitor alergător de mare valoare la J.O. la 400 m.

HANELORE SPIRIDON, una dintre cele mai bune și mai constante jucătoare ale noastre în cea de a X-a ediție, jubiliară, a campionatului european feminin de baschet, pătrunde în stil caracteristic pe lângă Elekes (fază din meciul România—Ungaria, disputat în grupa A, la Cluj).

Foto: P. ROMOȘAN

SPORT